

ISZB-2/2010.
ISZB-2/2010-2014.)

J e g y z ő k ö n y v ^{*}

az Országgyűlés **Ifjúsági, szociális, családügyi és lakhatási bizottságának**
2010. május 28-én, pénteken, 13.30 órától
a Képviselői Irodaház I. emelet II. számú tanácstermében
megtartott üléséről

^{*} A jegyzőkönyv eredeti hitelesített példánya az Országgyűlés Levéltárában megtalálható.

Tartalomjegyzék

Napirendi javaslat	3
Az ülés résztvevői	4
<i>A bizottság részéről</i>	4
Megjelent	4
Helyettesítési megbízást adott:	4
<i>A meghívottak részéről</i>	5
Megjelentek:	5
Elnöki megnyitó, a napirend megállapítása, elfogadása	6
Dr. Réthelyi Miklós nemzeti erőforrás miniszterjelölt bemutatkozása	6
<i>Kérdések, hozzászólások</i>	10
<i>Határozathozatal</i>	25
A családok támogatásáról szóló 1998. évi LXXXIV. törvénynek, valamint a gyermekek védelméről és a gyámügyi igazgatásról szóló 1997. évi XXXI. törvénynek a tankötelezettség teljesítésével összefüggő módosításáról szóló T/21. számú törvényjavaslat	26
<i>A módosító javaslatok megvitatása</i>	26

Napirendi javaslat

1. Dr. Réthelyi Miklós nemzeti erőforrás miniszterjelölt kinevezés előtti meghallgatása
2. A családok támogatásáról szóló 1998. évi LXXXIV. törvénynek, valamint a gyermekek védelméről és a gyámügyi igazgatásról szóló 1997. évi XXXI. törvénynek a tankötelezettség teljesítésével összefüggő módosításáról szóló törvényjavaslat (T/21. szám)
(Kósa Lajos (Fidesz) és Soltész Miklós (KDNP) képviselők önálló indítványa)
(Módosító javaslatok megvitatása)
(Első helyen kijelölt bizottságként)
3. Egyebek

Az ülés résztvevői

A bizottság részéről

Megjelent

Elnököl: **Sneider Tamás** (Jobbik), a bizottság elnöke
Ágh Péter (Fidesz), a bizottság alelnöke
Talabér Márta (Fidesz), a bizottság alelnöke

Bábiné Szottfried Gabriella (Fidesz)
Csizi Péter (Fidesz)
Czunyiné dr. Bertalan Judit (Fidesz)
Hirt Ferenc (Fidesz)
Prof. Iván László (Fidesz)
Jánosiné dr. Bene Ildikó (Fidesz)
Kapus Krisztián (Fidesz)
Lakatosné Sira Magdolna (Fidesz)
Rónaszékiné Keresztes Monika (Fidesz)
Dr. Selmeczi Gabriella (Fidesz)
Székyné dr. Sztrémi Melinda (Fidesz)
Dr. Tapolczai Gergely (Fidesz)
Dr. Lanczendorfer Erzsébet (KDNP)
Dr. Tarnai Richárd (KDNP)
Horváth Csaba (MSZP)
Szűcs Erika (MSZP)
Dr. Varga László (MSZP)
Baráth Zsolt (Jobbik)
Vágó Sebestyén (Jobbik)
Vágó Gábor (LMP)

Helyettesítési megbízást adott:

Bábiné Szottfried Gabriella (Fidesz) távozása után Csizi Péternek (Fidesz)
Székyné dr. Sztrémi Melinda (Fidesz) távozása után Ágh Péternek (Fidesz)
Dr. Tapolczai Gergely (Fidesz) távozása után Talabér Mártának (Fidesz)
Dr. Tarnai Richárd (KDNP) távozása után Hirt Ferencnek (Fidesz)
Horváth Csaba (MSZP) távozása után dr. Varga Lászlónak (MSZP)
Dr. Szanyi Tibor (MSZP) Szűcs Erikának (MSZP)

A meghívottak részéről

Megjelentek:

Dr. Réthelyi Miklós nemzeti erőforrás miniszterjelölt
Soltész Miklós (KDNP)
Keszei Sándor (Magyarországi Szülők Országos Egyesülete)

(Az ülés kezdetének időpontja: 13 óra 34 perc)

Elnöki megnyitó, a napirend megállapítása, elfogadása

SNEIDER TAMÁS (Jobbik), a bizottság elnöke, a továbbiakban ELNÖK: Tisztelt Bizottság! Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Köszöntöm a bizottság tagjait, a megjelent kedves vendégeket, és külön köszöntöm Réthelyi Miklós professzor urat körünkben. Megállapítom, hogy a bizottság határozatképes. Ismertetném a helyettesítéseket: Szűcs Erika képviselő asszony dr. Szanyi Tibor képviselő urat helyettesíti.

Az írásos napirendi pontokat kiküldtük. Kérdezném, hogy valamilyen javaslat érkezett-e vagy érkezik-e a napirendi pontokhoz? *(Nincs jelzés.)* Ha nem, akkor kérdezném, hogy elfogadjuk-e a napirendet. Kérem, kézfelemeléssel szavazzunk! *(Szavazás.)* Ellenszavazat, tartózkodás? *(Nincs jelzés.)* Köszönöm szépen.

A bizottság egyhangúlag elfogadta a napirendet.

Ezennel meg is adnám a szót Réthelyi Miklós professzor úrnak.

Dr. Réthelyi Miklós nemzeti erőforrás miniszterjelölt bemutatkozása

DR. RÉTHELYI MIKLÓS nemzeti erőforrás miniszterjelölt: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Asszonyok! Tisztelt Képviselő Urak! A bemutatkozásomat három fejezetben szeretném megtenni, először az életutamról fogok beszélni, utána a Nemzeti Erőforrás Minisztérium felépítéséről és a működtetéséhez kapcsolódó terveimről, és végül konkrétan a minisztériumon belül a szociális ágazathoz kapcsolódó terveket, elképzeléseket, alapelveket mondanám el.

A pécsi Orvostudományi Egyetemen szereztem orvosi diplomát 1963-ban. Pécsett egy egészen különleges egyetem volt annak idején. Az egyetem vezetése egyenként válogatta össze és hívta meg Magyarország legkiválóbb tanárait az '50-es években. A terv egy elit egyetem, a magyar Heidelberg vagy a magyar Oxford megteremtése, megalkotása volt. Így a tanáraink között tudhattuk Szentágothai Jánost, Romhányi Györgyöt, Donhoffer Szilárdot, Kerpel-Fronius Ödönt, Környey Istvánt, valamennyien nemzetközileg elismert tudósok és kiváló oktatók voltak. Nagyon büszkék voltunk rájuk és nagyon tiszteltük őket, mint hallgatók, és nagyon sokat tanultunk tőlük.

Egyetemi hallgatóként már önállóan kezdtem oktatni, a tudományos munkában is részt vettem, mint tudományos diákköri tag. Összefoglalóan azt mondhatom, hogy a Pécsi Anatómiai Intézet kultúrája, ahol ezeket a munkákat végeztem, a hallgatókért érzett felelősség, a kutatás nemzetközi színvonala, ami ott uralkodó és meghatározó volt, egész életemet, az én munkámat is meghatározta.

A diplomám megszerzése után a Budapesti Orvostudományi Egyetem Anatómiai Intézete volt az első munkahelyem, és azóta is abban az épületben dolgozom, ahol 1963-ban kezdtem. Az anatómia, szövet- és fejlődéstan tantárgy oktatójaként mindig figyeltem arra, hogy a tárgyi ismereteken túl az orvostanhallgatók az emberi testben rejlő harmóniát és szépséget is észrevegyék. Vonatkozott ez mind a testünk a szemmel látható részleteire, mind a mikroszkópos, a szemmel már nem látható részletekre is. Előadóként a kijelölt téma általános felépítésére, a belső összefüggésekre, a külső kapcsolatokra, majd a hangsúlyozandó részletekre hívtam fel a hallgatóság figyelmét, és előszeretettel a klinikai vonatkozásokra, aminek az alapjaként is tanítottuk az anatómiát, a szövettant és fejlődéstant.

A laboratóriumi gyakorlatokon elvárom a hallgatóktól a pontos megjelenést, persze ez magamra is vonatkozik, az anyagnak, vagyis az emberi testnek a tiszteletben tartását, a gyakorlatok munkájában való koncentrált részvételt. Mindig számítok a hallgatók érdeklődő közreműködésére, önálló munkájára, gyakran ellenőrzöm a felkészültségüket. Mivel az anatómia, szövet- és fejlődéstan tantárgy oktatása az orvosi tanulmányok megkezdésének első

napjától négy féleven át tart, a rám bízott hallgatók személyiségének a változásait is megfigyelhettem ez alatt a két év alatt. Mindig kész voltam segíteni, tanácsot adni annak, akinek erre szüksége volt.

Az idegrendszer szerkezetét vizsgáló tudományos munkám középpontjában a gerincvelőben lévő idegsejtek megismerése áll. A gerincvelő a központi idegrendszernek azon része, amely a testünket felépítő szervekkel és szövetekkel áll közvetlen kapcsolatban. Kutatásaimban a gerincvelő idegsejtjeit vizsgálva, hangsúlyozottan a fájdalom kialakulásának és a fájdalom kikapcsolásának szerkezeti vonatkozásaival foglalkoztam, ami az orvosi tevékenység mind a mai napig egyik legnagyobb problémája.

Ezen kutatások eredményei alapján szereztem meg mind a tudományok kandidátusa, mind a tudományok doktora tudományos fokozatomat. A kutatómunkát részben magyarországi munkahelyemen, részben az Amerikai Egyesült Államokban, mint vendégprofesszor végeztem.

Ezekre az évekre esett a közigazgatással való első találkozásom, a Népjóléti Minisztérium oktatási főosztályának vezetőjeként elsősorban az ápolóképzés felügyelete és a szociálismunkás-képzés beindítása volt a feladatomban. A '90-es évek elején vagyunk. Irányításom mellett indult a családorvos-képzés is. És egy újabb találkozás a közigazgatással: évekkal később az Oktatási Minisztériumban a tudományos ügyek főosztályát vezettem egy rövid ideig.

1994 és 2004 között az Anatómiai, Szövet- és Fejlődéstan Intézet igazgatója voltam, és ebben a minőségben irányítottam az intézet oktató, kutató és személyzeti munkáját. A tantárgyat három nyelven: magyarul, angolul és németül oktatjuk egy-egy félévben körülbelül, és több mint 800 hallgató tanul az intézetben.

A kutatásokban együttműködünk a Magyar Tudományos Akadémia által támogatott kutatócsoportokkal, az elsők között indítottuk az egyetemen a doktorandusz-, PhD-képző programot, és később a Szentágotai János Idegtudományi Doktori Iskola vezetője voltam 2000-től 2009-ig. Az intézetigazgatói hitvallásom egy hosszabb mondatban összefoglalva így hangzik, hogy az egymás segítésén, a hallgatóbarát oktatáson és a nemzetközi színvonalon végzett kutatáson alapuló intézeti, munkahelyi kultúra megteremtése és mindennapos megújítása a legfontosabb vezetői feladataim közé tartozott.

És egy újabb feladat várt rám az egyetemen, az egyetemen elnyúló rendszerváltás fontos eseményeként – legalábbis ez számomra nagyon fontos volt - 1991-ben a Semmelweis Egyetem közel 400 fős szenátusa az első szabad rektorválasztáson a Semmelweis Orvostudományi Egyetem rektorának választott meg. Rektorként napi szinten együttműködtem az általános orvostudományi, a fogorvos-tudományi és a gyógyszerésztudományi kar vezetőivel, a dékánokkal, és végeztem mindazokat a vezetői feladatokat, amelyeket az ország egyik, ha nem a legnagyobb költségvetési intézményének vezetése megkövetelt. Az addig uralkodó kézi vezérlés és kijárási rendszer helyett egy áttekinthető szervezeti rend, egy világosan, tisztán megfogalmazott feladatokon és a bizalmon alapuló szervezeti kultúra bevezetését és elfogadtatását tűztem ki célul az egyetemen.

Fontosnak tartottam a sokszorososan összetett szerkezetű egyetemen, mint rektor, a dolgozók munkájának megismerését, végigjártam a gazdasági igazgatóság egyes munkahelyeit, elmentem a jól működő és a gondokkal küszködő egyetemi klinikákra. Az informatikai eszközök bevezetése idején különösen tanulságos volt azon munkahelyek megismerése, ahol célirányosan használták az informatikát és azon munkahelyeké is, ahol az informatika inkább zavaró tényező volt.

Az egészségügy finanszírozására bevezetett teljesítményarányos finanszírozás módszere 1993-tól töménytelen mennyiségű adatot szolgáltatott. Az adatok alapján az egyetemi klinikák gyógyító munkájának számszerű elemzését végeztem munkatársaimmal. Ez a munka akkor teljesen újszerű volt.

Kezdeményezéseimre évente egyszer egy hosszú hétvégén, távol az egyetemről, az egyetem szenátusa kibővített ülést tartott, magunk között manrézának hívtuk. Az üléseken az egyetem stratégiai terveit beszéltük meg, az egyetem professzorai, az oktatók és a hallgatók képviselői, az egyetemi gazdálkodás és adminisztráció vezetői együtt, egymásra figyelve tanácskoztak ezeken az alkalmakon. Az együttlétnék ez a kötetlen formája is teljesen új és rendkívül hasznos volt az egyetemen.

Rektorságom négy éve alatt az egyetem integrálta a központi állami kórházat, mint oktató kórházat, beindítottuk a családorvosi és doktorandusz képzést. Nemzetközi tudományos konferenciasorozat, a Semmelweis szimpózium indult, és amire nagyon büszke vagyok: világbanki támogatással elkezdődött az egészségügyi menedzsereket képző program kidolgozása. Ezen utóbbi kezdeményezés eredményeként az egyetem keretei között megalapítottuk az Egészségügyi Menedzserképző Központot.

Újdonságának és jelentőségének megfelelően szorgalmaztam és támogattam az informatikai fejlesztéseket, az egyetemi könyvtár folyóirat- és könyvvállományának a gazdagítását és kialakult az egyetemi levéltár is ebben az időben. 1993-ban a felsőoktatási törvény rendelkezései szerint megváltozott a főhatóság, az Egészségügyi és Népjóléti Minisztériumból az Oktatási Minisztériumba kerültünk át, és meg kellett változtatnunk az egyetem vezetési szerkezetét is a törvény utasításai alapján. Mindkét változás jelentős ellenállást váltott ki az egyetemen, amit a dékánokkal együttműködve sikerült végül is mederben tartanom és elfogadtatnom az egyetem széles nyilvánosságával. 1995-ben az egyetem vezetését konszolidált körülmények között tudtam utódomnak továbbadni.

Az egyetemen eltöltött éveimet az ember, a közösség és a társadalom szolgálatának szenteltem. Orvosként az emberért, tanárként az egyetemi hallgatókért, vezetőként a közösségért, és kutatóként – ha tágabb értelemben tekintjük – a társadalomért munkálkodtam. Most új feladatként, miniszterként az embert, a közösséget és a társadalmat egy rendszerben, egyszerre szolgálhatom majd.

Rátérve a minisztériumra: az Emberi Erőforrás Minisztérium előzmény nélküli a magyar közigazgatásban, legalábbis a jelen idejű magyar közigazgatásban. Szerkezetében magában foglalja a kormányzati munkának azokat az ágazatait, amelyek közvetlenül az emberek ügyeivel foglalkoznak, az emberek testi, lelki és szellemi jólétét kell hogy biztosítsák.

A minisztérium öt ágazatból áll. Az egyik ágazat a legátfogóbb értelemben foglalkozik valamennyi magyar emberrel és szellemi környezetével határainkon belül és kívül, mindazokkal, akik magyarul beszélnek, vagyis a magyar kultúrkörhöz tartoznak. A nemzet kulturális örökségével, a közművelődési intézményeinkkel és a legérzékenyebb, de egyszersmind a nemzet számára rendkívüli lehetőségeket hordozó területtel, a művészettel foglalkozik ez az ágazat, és ez a kulturális ügyek ágazata.

Egy másik ágazat azokkal az emberekkel foglalkozik, akiknek a különböző korosztályokban az ismeretek megszerzését kell biztosítanunk, az óvodai foglalkozások, az iskolai, egyetemi oktatás, valamint a felnőttképzés gazdag választékot kínáló formájában, és ez az oktatási ágazat.

Azokkal az emberekkel, akik egészségüket megőrizve szeretnének élni, és azokkal is, akik betegen az egészségüket vissza akarják szerezni, és ez az egészségügyi ágazat.

Azokkal az emberekkel is, akik különböző okok miatt intézményes segítségre és támogatásra szorulnak, és ez a szociális ügyek területe. Ötödször a gyermekek ügyével, akiknek az egészséges felnövés érdekében legalább napi egy óra testnevelést és azon felül különböző sportlehetőségeket kell biztosítani, de ugyanúgy a felnőtt lakosság közösségi és sportlehetőségeit és a versenypont kereteit is biztosítani kell ennek az ágazatnak, amely a sport ágazata.

Az ágazatok közös jellegzetessége, hogy munkájuk számtalan ágon kapcsolódik egymáshoz, és több ágon is kapcsolódik az önkormányzatok, az egyházak és a civil szervezetek munkájához. Ezen ágazatok egy szervezeti egységbe, egy minisztériumba történő összefogása azt üzeni, hogy a nemzeti együttműködés kormánya az embert holisztikusan, teljes személyében kívánja szolgálni.

A minisztériumtól elvárható, hogy az elmúlt kormányzati időszak alatt felhalmozódott válságtüneteket ágazatonként azonosítsa, elemezze és célirányos jogalkotással vagy más módon orvosolja. Másodszor: az ágazatok közötti együttműködéssel szolgálja a kultúra, az oktatás, az egészség, az iskolai testnevelés, a testedzés, valamint a versenysportok ügyét, segítse a szociális biztonság széles körű megvalósulását. Kezdeményezze a célratörő együttműködést a minisztérium és más minisztériumok által közösen képviselt ügyek kidolgozásában. Derítse fel azokat a határterületeket, amelyek az ágazatok közös részei, hogy valamennyi érintett ágazat számára kedvező döntés tudjon megszületni. És derítse fel azokat a hiányokat is, amelyek egyik ágazatban sincsenek képviselve, hogy pótolni lehessen az esetleges mulasztásokat.

A döntések előkészítésébe minden esetben bevonjuk az adott ágazat, a szakma legkülönbözőbb területein és szintjein tevékenykedő képviselőit, munkájukra szükség van. A szociális területen, az oktatásban, az egészségügyben, a kultúrában és a sport területén dolgozókat is arra biztatom és arra kérem, hogy keressenek meg minket.

A miniszteri munkámat akkor tekintem sikeresnek, ha sikerül elérnem, hogy a demográfiai katasztrófa felé való lejtőfutás helyett ismét megszülethessenek a kívánt gyermekek. Ez kulturális és oktatási feladat, amennyiben a gyermekvállalás szempontjából döntő fontosságú, hogy hogyan tekintünk magunkra és születendő gyermekünkre, az ő felnevelésükre. A szociális ágazat vonatkozásában el kell érünk, hogy ne jelentsen anyagi hátrányt a gyermekvállalás, az egészségügy és sport feladata, hogy egészséges utódok jöjjenek világra. Másodszorban az értékek megismerésétől távol tartott ifjúság helyett kiművelt, közösségben gondolkodó tehetségek kerüljenek ki az iskolapadokból, és ne állítsassék ellentétbe az egyén és a közösség viszonya, inkább teremtsünk egyensúlyt az egyéni, a közösségi és az egyetemes értékek között.

Harmadszorban siker lenne, ha a szegénység kilátástalansága helyett az értelmes, alkotó, önálló élet reménye jelenne meg. Itt is fontos hangsúlyozni az egyéni felelősség és a társadalmi segítség egyenlő mértékű fontosságát. Negyedszorban: a gyermekek mindennapos sportolással fejleszthessék fizikumukat és lelküket, végül a beteg és idős emberek megkaphassák a méltó segítséget abban a közösségben, amelyért egész életükben munkálkodtak.

A Nemzeti Erőforrás Minisztérium mind az öt emberrel foglalkozó ágazatának feladata, hogy nemzetünket újra emelkedő pályára állítsa.

Még szeretném a szociális területtel kapcsolatos elképzeléseimet is felolvasni, elmondani. Az alapelvek közé tartozik, hogy a legjobb szociálpolitika a helyes gazdaságpolitika, amely munkát és jövedelmet tud biztosítani mindenki számára. Igazságos és méltányos szociális rendszert tervezünk kialakítani, kiszámíthatóvá téve ezzel a holnapot. A szociális biztonságot, az esélyek kiegyenlítését, az egymás iránti megbecsülést és szolidaritást közös alapelveknek tekintjük. Visszaállítjuk a munka becsületét.

Meg kell valósítanunk, hogy csak akkora és olyan segítséget kelljen adni, amekkora és amilyen szükséges, de mindig a probléma keletkezéséhez legközelebbi megoldást nyújtva. A minimálbér szintjét eltávolítjuk a segélyekétől. Különválasztjuk a szociálpolitikát a család-, gyermek- és ifjúságpolitikától, és nemzeti szociálpolitikai koncepciót készítünk. A családpolitikára koncentrálna szeretném elmondani, hogy a családpolitikát a feje tetejéről a talpára állítjuk, a család a közösségekre épülő társadalom alapegysége és a nemzet jövőjének

záloga. Megerősítjük a családokat, hiszen csak a családok állíthatják meg és fordíthatják vissza a nemzet demográfiai katasztrófa felé való csúszását.

Hosszú távú célunk a családok helyzetének megerősítése, védelme, a valódi életesélyek megteremtése és a tenni akarás, a tevékenység elismerése és díjazása. A nyomorból kilépni szándékozókna segítő kéz nyújtásával, és a teljesen elesettek felemelésével meg kell állítani a társadalom kettészakadását. Határozott és évtizednyi időre kiszámítható családpolitikát kell kialakítani, amely nemcsak anyagilag támogat, de eszközöket nyújt a sokszor meg nem született, ám tervezett gyermekeket vállalók, a munka világába visszatérni kívánó családanyák és apák számára, éppúgy, mint a gyermeküket egyedül nevelők vagy fogyatékosokat gondozók részére.

Olyan családpolitikát alakítunk ki, amellyel maga a társadalom és a gazdaság válik családbarát szemléletűvé. Elérjük, hogy a gyermekvállalás ne jelentsen szegénységi kockázatot a családok számára. Tervezzük a családi adózás bevezetését, hogy azok, akik a jövőt építik, kevesebb adót fizessenek.

Az ifjúságpolitika területén a fiatalok számára a kilátástalanság helyett az önálló és sikeres élet esélyét kívánjuk megadni. A fiatalok és a családok otthonteremtését kiemelt módon támogatjuk, a költségvetési korlátok figyelembevételével középtávon fokozatosan bővíteni szeretnénk és tervezzük az otthonteremtés támogatását.

Az időskori politikához nyúlva: megszüntetjük az idős emberek kiszolgáltatottságát, visszaadjuk az időskor méltóságát, az idősöknek járó társadalmi megbecsülést. Az inaktív kor nem jelentheti többé a teljes visszavonulást, a kiszolgáltatottságot. Ebben is segít az élethosszig tartó tanulás és a szabadidős sportokban való részvétel. És kiszámítható nyugdíjpolitikát kívánunk folytatni természetesen.

Felkaroljuk a fogyatékosügyet, a fogyatékos személyek életminőségében áttörést kívánunk elérni, amelynek során az önálló életvitelüket az élet minden területén növelve, a jelenleginél nagyságrenddel több munkalehetőséget teremtve kívánjuk helyzetüket javítani. Megalapozzuk, hogy a fogyatékossgal élők ne lehessenek többé kiszolgáltatottak, és elérjük, hogy lényegesen javuljon a társadalmi megítélés helyzetüket, akadályozottságuk mérséklését illetően az esélyegyenlőség javításával. Azon leszünk, hogy évtizednyi távlatban az önálló életvitel és a foglalkoztatás választhatóságának megteremtése érezhető életminőség-javulást szerezzen számukra. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak.

ELNÖK: Köszönjük szépen, professzor úr. Mielőtt átadnám a szót a képviselőtársaimnak, szeretném megkérdezni, hogy egyetértenek-e azzal, hogy egy körben tegyük fel a kérdéseket. Ha esetleg van valakinek ellenvetése, akkor jelezze. *(Nincs jelzés.)* Ha nincs, akkor egy körben tennénk fel az összes kérdést, és a végén kérnénk majd professzor urat, hogy válaszoljon ezekre a kérdésekre. Időkeretben, hogy ha lehetséges, akkor olyan másfél-két órára gondoltam, hogy talán ezt az időkeretet lehetne tartani.

Akkor a bizottság tagjaié a szó. Lanczendorfer Erzsébet képviselő asszony!

Kérdések, hozzászólások

DR. LANZENDORFER ERZSÉBET (KDNP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Miniszterjelölt Úr! Egy nagyon kimerítő bemutatkozást hallhattunk és köszönjük szépen. Arról is beszélt, hogy a közigazgatásban egy újdonság ez a miniszteri struktúra.

Szeretném megkérdezni, hogy mit vár miniszterjelölt úr ettől az új minisztériumi struktúrától?

ELNÖK: Köszönöm. A következő hozzászóló Horváth Csaba képviselő úr.

HORVÁTH CSABA (MSZP): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Miniszterjelölt Úr! Mivel ön is valóban minden szakterületére vonatkozóan próbált valamilyen iránymutatást adni, engedje meg, hogy én nemcsak az ebbe a bizottságba vágó szakprofilt, hanem az ön csomagjával összefüggésben – hiszen ez valóban nem egy szétválasztható ágazati rendszer, ez egybefügg, ezt meg tudom erősíteni, ebben vannak szakmai tapasztalataim, én három és fél évig a főváros humán várospolitikájáért feleltem, tehát valóban megférnek ezek a területek együtt – megfelelő figyelem és körütekintés mellett természetesen vannak válságterületek, válságidőszakok, amikor egyes területek kiemelkednek a feladatok közül, és persze, békeidőben is megfelelő figyelmet kell ezekre fordítani.

De azért engedje meg, hogy néhány konkrét kérdést feltegyek. Az egyik rögtön magával a családtámogatások rendszerével – a nyilatkozatára utalnék – kapcsolatos, amelyben jelezte, hogy a gyes három évre történő kiterjesztését javasolná az új kormányzati politikában. Ez lenne az egyik kérdésem, illetve a hajléktalan-ellátásban érdekelne, hogy ön melyik modellt támogatná, melyik módszert, és mely ellátási formákat helyezné előtérbe. Ugyanakkor érdekelne a véleménye a szakképzés rendszerével kapcsolatban, hogy mennyire ért egyet azzal, hogy a képzési időt lerövidítve kerüljenek ki a hallgatók a szakképzés rendszeréből, akár jelentősen lerövidítve, ez ön szerint a kulcskompetenciák, készségek, képességek megszerzésére és kifejlesztésére milyen hatással van, különös tekintettel az élethosszig tartó tanulás folyamatára a későbbiekben?

Az egészségügy témakörében érdekelne, hogy mi az ön egészségpolitikai modellje? Arról szintén olvashattunk a napokban, hogy ön a feladatokhoz igazított kapacitásokat jelez, ami az egészségügyi ellátórendszert átalakítaná, nyilvánvalóan strukturálisan is átalakítaná. Vannak-e már konkrét elképzelések arra, hogy ez milyen ágyszám-leépítéseket jelentene, milyen létszámleépítéseket jelentene, illetve milyen életpályamodellt gondol az egészségügyben dolgozók számára?

Ez lenne az első kérdéscsoport, és bízom benne, hogy ezekre majd kapok választ. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Csak szeretném megjegyezni, hogy ez a Szociális, ifjúsági bizottság, tehát vannak itt olyan dolgok, amelyek szerintem más bizottságokhoz tartoznak, de nyilván ha professzor úr válaszolni akar, akkor természetesen mi is kíváncsian várjuk, csak szeretném kérni, hogy inkább a bizottsághoz kapcsolódó kérdéseket tegyék most fel.

Talabér Márta alelnök asszony!

TALABÉR MÁRTA (Fidesz): Tisztelt Miniszterjelölt Úr! A 40 év szolgálati jogviszonnyal rendelkező nők nyugdíjba vonulási lehetőségéről, illetve annak időpontjáról szeretnék érdeklődni miniszterjelölt úrnál. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönjük szépen. Szűcs Erika képviselő asszony!

SZŰCS ERIKA (MSZP): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Kijelölt Miniszter Úr! Megpróbáltam dekódolni az életútját és azt gondolom, hogy imponáló, mert vezetőként egy olyan ember képe rajzolódott ki, aki áttekinthető szervezetben szeret dolgozni, világosan megfogalmazott feladatokkal irányít, ellenőrzi azok végrehajtását, személyes jelenléte sem nélkülözött a munkahelyeken, legyen az jól működő, kevésbé jól működő, csapatépítésben gondolkodik, és a korszerű vezetési eszközöket alkalmazza szívesen. Jól értettem, ugye?

Ez mindenképpen megnyugtató, hiszen egy nagyon bonyolult szerkezet összerakásáról van szó, úgyhogy mindenképpen szükséges, hogy valakinek nemcsak vezetői gyakorlata, hanem ebben az értelemben vezetői stratégiája legyen.

Azonban a miniszternek nemcsak szakmai vezetőként kell, sőt elsősorban nem szakmai vezetőként kell helytállni, hanem politikai vezetőként. És azért itt olyan ágazatok együttes menedzseléséről van szó, ahol sokféle megközelítése lehet a problémáknak, akár azok – ahogy ön mondta – beazonosításának és a felszámolásához vezető különböző utak megkonstruálásának.

Engem őszintén érdekelne, hogy miniszterként milyen munka- és felelősségmegosztást képzel el a szakterületek államtitkári szintű vezetőivel? Mi az, amit biztosan önön kell számon kérni, mert azt mondja, hogy ez az én kompetenciám és ezt nem engedem át senkinek, mert én vagyok a felelős érte, és mi az, amiben úgy gondolja, hogy a szakterületek államtitkári szintű vezetői lesznek elsősorban a kompetensek?

A következő kérdésem arra vonatkozna, hogy a szociális biztonságról sokat beszélünk. A szociális biztonságnak vannak rövid távú és vannak hosszú távú feladatai. A rövid távú feladatok elsősorban a gazdasági válság és annak a következménye miatt keletkeztek. Tehát tisztelettel azt kérdezném, hogy kívánna-e ön miniszterként a krízisalappal vagy ahhoz hasonló gyorssegély-nyújtó eszközzel operálni, vagy azt mondja, hogy ezeket kiiktatjuk a rendszerből, és megvárjuk, amíg az egyébként vázolt intézkedések egy hosszú távon fenntartható szociális biztonságot eredményeznek?

A következő kérdésem a nyugdíjrendszerre vonatkozik. Jól értjük-e a kormányprogramot, hogy a nyugdíjrendszerben egy alapszabály van, illetve kettő, hogy a szolgálati viszonyhoz kötődik, tehát munkanyugdíj lesz továbbra is, a másik pedig az, hogy a nyugdíj emelésének mértéke az inflációhoz kötődik, és az összes többi, ma meglévő pénzügyi támogatást a szolgáltatások fejlesztésével váltanák ki a jövőben, szolgáltatásokon keresztül nyújtanák azt a jólétet, amit eddig a nyugdíjmelésen keresztül nyújtottunk. Tehát hogy nyugdíjprémium, korrekciós program, méltányossági nyugdíjmelés.

Az utolsó kérdés az otthonteremtés. Ebben én nagyon elbizonytalanodtam, mert amikor az ügyeket a munkahelyteremtés oldaláról közelítik, akkor rendszeresen szakpolitikusaik vagy támogatóik arról beszélnek, hogy nagyarányú szociális bérlakás-építési programot kell indítani, mert az az építőipar és akkor a munka, itt pedig az ön szavaiból az derül ki, hogy továbbra is a saját tulajdonú otthonteremtést kívánják a jövőben támogatni, ami nem ugyanaz, sem társadalmi hatásában, sem az otthon lehetőségéhez való hozzáférésben. Óriási a különbség a kettő között. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönjük, képviselő asszony. Ki kíván szólni a továbbiakban? Baráth Zsolt képviselő úr!

BARÁTH ZSOLT (Jobbik): Tisztelt Kijelölt Miniszter Úr! Én két földhözragadt kérdést szeretnék feltenni, elnézést kérek, ha túl egyszerű leszek, meg is próbálok röviden fogalmazni. Az egyik az, hogy a meghallgatási háttéranyagban, lehet, hogy az én figyelmemet kerülte el, nem igazán találtam arra vonatkozó utalást, hogy mi a következő négy év stratégiája a Fidesz által vezetett kormánynak és az ön által vezetett minisztériumnak a Jobbik által elfogadhatatlannak tartott drogliberalizációval szemben, puhulás vagy keményebb offenzíva várható a könnyű, illetve a nehéz drogok ellen?

A másik kérdésem egy még egyszerűbb kérdés lenne, a Nemzeti Együttműködés programjának 63. oldaláról idézek egy mondatot: „Az ágazat bérezése alulmúlja még az egészségügyben dolgozókéét is.” A kérdésből mindjárt kiderül, hogy melyik ágazatról van szó, terveznek-e béremelést a szociális szférában? Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönjük szépen. Lakatosné Sira Magdolna!

LAKATOSNÉ SIRA MAGDOLNA (Fidesz): Tisztelt Miniszterjelölt Úr! Tervei között nagy hangsúlyt fektetett arra, hogy kiemelje a család fontosságát, a családtámogatások jelentőségét. Az én tapasztalatom az volt, hogy az előző Orbán-kormányt is ez jellemezte minden intézkedésében. Azt szeretném konkrétan megkérdezni, hogy mit tesz a kormány annak érdekében, hogy a kisgyerekes szülők össze tudják egyeztetni a munkájukat, illetve a családi életüket?

ELNÖK: Köszönjük szépen, képviselő asszony. További hozzászólás? Vágó Gábor képviselőtársunk!

VÁGÓ GÁBOR (LMP): Tisztelt Miniszterjelölt Úr! Engedje meg, hogy kihagyjam azokat a pozitívumokat, amelyeket mi is pozitívnak tartunk a programból, legyen elegendő az, hogy mi azt nagyon nagyra értékeljük, hogy a társadalmi szövetet a természetes közösségekre alapozva szeretnék újrászöni, az atomizációs folyamatokkal szemben. Viszont lenne egy-két konkrét szakpolitikai kérdésem is.

Idén van a szegénység elleni küzdelem európai éve, és mondta, hogy szakterülete a fájdalom kialakulása és kikapcsolása. Sokunknak nagyon fáj és szeretnénk ezt a fájdalmat kikapcsolni, hogy tízezrek élnek az utcán, és több százezrek feje fölött lebeg a kilakoltatás azonnali veszélye. Az lenne ezzel kapcsolatban a kérdésem, hogy támogatni fogja-e a lakhatáshoz való jog alkotmányba emelését, illetve olyan törvény meghozását, amely biztosítja az elhelyezés nélküli kilakoltatások gyakorlatának felszámolását, a kikényszeríthető alanyi jogosultságot hoz létre valamilyen minimális lakhatásra? Tehát ez alatt azt értem, hogy nem lehet csak úgy kirakni családokat az utcára, hanem el kell őket helyezni, utalva itt a szociális bérlakások rendszerére.

A másik pedig: mondták, hogy a legmélyebb kirekesztettségéből is kell hogy legyen kiút. Hogyan kívánják a szegénység újratermelődését, ami sajnos, az elmúlt 20 évben látszik, hogy ez ciklikusan pörög, ezt megakadályozni, és kíváltképp milyen lépéseket akarnak a gyermekszegénység felszámolása érdekében tenni?

Ezen kívül a Fidesz programjában hangsúlyosan szerepel az ifjúság kérdése. El fog-e készülni végre az új ifjúsági törvény, és ha igen, milyen eszközökkel fogja garantálni az ifjúsági közösségek támogatását és fejlesztését, mert a beszámolójában az egyes fiatal egyének számára látható az út, de hogyan lehet az ifjúsági közösségeket megtartani, hiszen azt látni, hogy fiatal felnőtt korban bomlanak fel ezek a természetes közösségek. Hogyan lehetne ezeket a természetes közösségeket fenntartani?

Látszik, hogy fontos az önök számára a család. Azt szeretném megkérdezni, hogy milyen lépéseket kíván tenni a családon belüli erőszak megfékezésére, ami sajnos, nagy probléma hazánkban. Azon kívül Magyarországon nagyon alacsony a bölcsődei férőhelyek száma, pedig nemzetközi tapasztalatok alapján úgy tűnik, hogy a bölcsődebe járás nagyon hatékony módja az egyenlőtlenségek csökkentésének, és az anyák munkavállalásának a segítésére. Egyszerű a kérdés: lesz-e több bölcsődei férőhely?

A családbarát munkahelyeket milyen eszközökkel kívánják garantálni? Ez sem lett nyilvánvaló számomra. Ám, ami az egyik legfontosabb kérdéskör, ami most a családtámogatásról szóló törvénytervezet alapján feljött, hogy több szociális szakmai szervezet, illetve a Magyar Tudományos Akadémia, Magyarország legtekintélyesebb társadalompolitikusait tömörítő szervezet gyermeksegély-programirodáját, ezeknek a véleményét egyértelműen figyelmen kívül hagyta a Fidesz ezen törvény módosításakor, és itt említette, hogy a jövőben egy nemzeti szociálpolitikai koncepció létrehozását tervezik. Itt a

szakmai szervezetek véleményét igyekeznek-e becsatornázni, mert jelen törvénytervezet megalkotásakor ezt mi erősen hiányoljuk.

Ezen kívül szintén idekapcsolódik, hogy a családi pótlék 2000 óta reálértékében folyamatosan csökkent. Tervezik-e visszafótolni az elmaradt indexálásokat a családok támogatására vonatkozóan? Ezen törvénytervezet kapcsán feljött a természetbeni juttatások köre, a továbbiakban a szociálpolitika eszköztárában bővíteni fogják-e a természetbeni juttatások körét vagy kiváltképp csupán erre a törvényjavaslatra vonatkozott? Köszönöm szépen a válaszait.

ELNÖK: Köszönjük, képviselő úr. Hirt Ferenc képviselő úré a szó!

HIRT FERENC (Fidesz): Elnök úr, köszönöm a szót. Tisztelt Miniszterjelölt Úr! Én általában a fogyatékossggal élők kapcsán szoktam kérdést feltenni és munkálkodni, most is ezt tenném.

Hazánkban a fogyatékossggal élők 8 százaléka – bár a statisztikák szerint ez 9-10 százalék – tartozik a munka világához, ami sajnos, egy szégyenletes adat. Más európai országokban 30-40-42 százalékuk tartozik a munka világába, nem kell mondanom, hogy aki nem segélyezett, az adófizető állampolgár, tehát nagyon komoly feladataink lesznek ebben.

Itt mit tervez, hogy ez a szégyenletes statisztika javuljon, hogy mást ne mondjak, már második éve nincs pályázat kiírva a rehabilitációs, munkahelyteremtő beruházásokra, tehát lenne mit tenni. Ebbe az irányba mi az elképzelése miniszterjelölt úrnak? Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönjük. A következő hozzászóló dr. Varga László képviselő úr.

DR. VARGA LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Miniszterjelölt Úr! Tegnap a Turisztikai és sport bizottságban szintén meghallgattuk önt, és akkor is elmondtam, hogy úgy gondolom, hogy egy kormánynak privilégiuma meghatározni a működése kereteit és a szerkezetét ilyen módon meghatározni. Nyilván az önök joga volt ezt a minisztériumi szerkezetet kialakítani. Azt azonban elmondanám, hogy ugyan türelmesek vagyunk ebben a tekintetben, de némi aggályra azért okot ad az, hogy ilyen mennyiségű, és bizonyos tekintetben azért ennyire távol is álló szakterületek kerültek egymás mellé. Sok sikert és sok erőt kívánok ahhoz, hogy egyébként ebben tényleg hatékony munkát tudjon kifejteni.

Mindemellett azért egy-két dologra én is rákérdeznék, nyilván annak megfelelően, amilyen a tárca, ezek is viszonylag egymástól távol álló dolgok, de mégis fontosak.

Én is erősíteném azt, hogy a Fidesz egyik ígérete volt a gyes visszaállítása három évre. Valóra váltható-e ez a dolog, a tervei között szerepel-e ez a dolog, főleg annak fényében, hogy az Európai Szocialista Párt egy javaslata volt az Európai Parlament előtt, hogy egyfajta európai minimumot határozzunk meg ebben a tekintetben. Hat hónap volt az ottani javaslat. Jól érzékeltém-e, hogy még ennek a javaslatnak a támogatása sem volt teljesen egyértelmű a Fidesz EP képviselői körében? Mi akkor a helyzet tulajdonképpen, ez a három év, tehát a gyes határának növelése a tervük?

A gázártámogatás kérdése. Nem emlékszem, hogy erre rákérdezett volna valaki. Ez tipikusan egy olyan kérdés, ami alapvetően a piac által meghatározott, tehát maga a gáz ára, de nyilván egy komoly szociális kérdés az, hogy ezért ki és mennyit fizet, és egy komoly politikai kérdés is volt, hogy sokszor hallhattunk ebben populista felhangú megnyilvánulásokat is a korábbiakban. Ha ebben komoly változásokat terveznek, ennek az idei költségvetésre is vannak kihatásai. Hogy gondolja, hogyan működhet ez, mik a tervei a gázártámogatási rendszerrel a Fidesz kormányának?

Az ifjúsági törvény kapcsán hadd mondjak annyit, hogy a közkeletű nevén ifjúsági törvény, hiszen az egyes ifjúsággal kapcsolatos közszolgáltatásokról szóló törvényről van szó,

amely az előző kormány munkájának a folytatásaként az előző ciklus végén került egyéni képviselői indítványra, többek között az én indítványomra az Országgyűlés elé. Sajnos, az előző ciklusban ezt már nem lehetett elfogadni. Hadd mondjam el, hogy ez a normaszöveg szó szerinti változata, egy Civil Összefogás által kezdeményezett normaszövegnek, ez elérhető az ifjusagitorveny.hu-n, és nyilván én is minden segítséget megadok abban a tekintetben, hogy ezt a normaszöveget rendelkezésre bocsássam.

Úgy érzem, hogy az ifjúságpolitikai szakmai szervezetek jogos elvárása volt már egyébként az előző kormánnyal kapcsolatban is, de önökkel kapcsolatban is, hogy ez a törvény minél hamarabb megszülessen. Tervezi-e, hogy az ifjúsági törvényt záros időn belül az Országgyűlés elé terjeszti?

Hallatszottak abban is hangok már itt a korábbi kérdésekben is, hogy a lakhatás kérdésében mondjuk úgy, hogy nem feltétlenül egymásnak ellentmondó, de mondjuk egymástól eltartó dolgok is vannak az önök programjában. Azt kérdezném öntől, hogy tudná-e támogatni az MSZP választási programjának egy komoly javaslatát, amely nemcsak általában a fiatalok lakáshoz jutását támogatná, hanem azért sokkal célzottabban támogatna bizonyos csoportokat. Az a tervünk, vagy az volt a tervünk ebben a tekintetben, hogy a 15 millió forintnál olcsóbb lakások esetében és használt lakások esetében a 35 évnél fiatalabbaknak ne kelljen illetéket fizetniük. Tudná-e ezt a javaslatot támogatni?

Ugyancsak érintőlegesen utaltak rá néhányan, és a szakképzés nem direktben tartozik feltétlenül a bizottság hatáskörébe, de mivel mégis foglalkozik a tárca majd ezzel, rákérdeznék arra, hogy örömmel fedeztem fel végre a szakmunka, mint kérdés megjelenését a Fidesz programjában. Különösen örülök ennek azért, merthogy egy évvel ezelőtt a szakmunkásösztöndíj bevezetését sem támogatták a Fidesz képviselői az Országgyűlésben. Ezért is kérdezném meg, hogy ha már újragondolja a Fidesz teljes mértékben a szakképzés rendszerét, akkor megőrzi-e majd azt a vívmányt a Fidesz kormánya, hogy a fiatal, szakmát tanuló szakmunkástanulók ösztöndíjban részesülhessenek? Hiszen ez egy olyan ösztöndíj is – most ezt Borsod megyei képviselőként is mondhatom –, amely kifejezetten a hiányszakmákban tanulóknak jelenthet akár 30 ezer forintos havi ösztöndíjat, ezáltal motiválja a fiatalokat arra, hogy szakmát tanuljanak, hiszen itt komoly problémái vannak az országnak, és ezt senki nem vitatja.

Első körben ennyit. Ezek nyilván inkább az építő jellegűek, bár úgy hallom, hogy csak egy kör lesz végül is, akkor majd legfeljebb tartjuk a személyes kapcsolatot. Szóval ennyit szerettem volna kérdezni. A munkájához tényleg jó erőt kívánok és sok sikert, én is úgy gondolom, hogy a szakmai előélete alapján minden feljogosítja arra, hogy miniszter legyen, és jó munkát végezzen. Ehhez én is tényleg minden erőt kívánok! Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönjük, képviselő úr. Rónaszékiné Keresztes Monika képviselő asszony!

RÓNASZÉKINÉ KERESZTES MONIKA (Fidesz): Tisztelettel kérdezem a miniszterjelölt urat, hogy mit tervez a kormány annak érdekében, hogy a tudatos gyermekvállalás és a minőségi gyermeknevelés méltósága visszaálljon Magyarországon? Különös tekintettel a nagycsaládok helyzetére, hogy az ő létük és a közszolgáltatást ellátó áldozatos munkájuk ne jelentse egyenesen a szegénység kockázatának felvállalását. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Dr. Tapolczai Gergely képviselő úr!

DR. TAPOLCZAI GERGELY (Fidesz): Tisztelt Miniszterjelölt Úr! Én is a fogyatékosüggyel kapcsolatban szeretnék kérdezni. A fogyatékos emberek érdekvédelmi szervezeteinek támogatását ebben az évben 30 százalékkal lecsökkentette a tavalyihoz képest

a kormány. Két részre bontották ezt a támogatást: alaptámogatásra és pályázati rendszerű rendszerre. Ezzel kapcsolatban szeretném megkérdezni, hogy ezen a területen milyen lépéseket tervez. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Dr. Tarnai Richárd képviselő úr!

DR. TARNAI RICHÁRD (KDNP): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Miniszterjelölt Úr! Itt az előbbi kérdésfeltevések során az egyik szocialista képviselőtársam felvetette abbéli aggályát, hogy valójában összetartozó dolgok kerültek-e az adott tárcához, de egy korábbi felszólalásban egy másik szocialista képviselőtársam éppen cáfolta ezt, és azt mondja, hogy saját tapasztalata alapján ezek igenis, összetartozó dolgok, úgyhogy egy kérdéssel kevesebb.

A jómagam kérdése pedig csatlakozna Rónaszékiné képviselő asszonyhoz, ugyanis én is azt gondolom, mint ahogy az ön szavaiból kiderült, hogy az elsődleges és legfontosabb kérdés a demográfia kérdésköre. Ugyanis ha a demográfiai folyamatok abba a katasztrofális irányba haladnak, amibe most haladnak, akkor ez mind a szociális ellátásokra, mind a családtámogatási ellátásokra, mind pedig az időskorúak ellátására nagyon nagy mértékben hatással lesz.

A hosszú távú célokat ön vázolta. Nekem az lenne a kérdésem, hogy középtávon várható-e eredmények a demográfiai folyamatok illetően folyamatának legalább lassítása ügyében, és milyen konkrétumokkal lehetne ezt a kívánatos célt elérni? Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönjük szépen, képviselő úr. Kapus Krisztián képviselő úré a szó!

KAPUS KRISZTIÁN (Fidesz): Tisztelt Miniszterjelölt Úr! Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Bizottság! Én is ifjúságpolitikai kérdést szeretnék feltenni, de mielőtt belemennék ebbe az egyetlen kérdésembe, azért sok minden elhangzott az ifjúság ügyében.

Én mindenféleképpen üdvözlöm azt, hogy egyáltalán az ifjúságról beszélünk, hiszen az elmúlt nyolc esztendőben azt kell mondanom röviden, hogy igazán az impotencia jellemezte az ifjúságpolitikát. Akár a nyolc éves el nem fogadott ifjúsági törvényre, akár onnan kezdve, hogy ISM, GYISM, IGYSM, SZMM, főosztály, osztály szintre süllyedt az ifjúságpolitika ma Magyarországon.

Érdekes volt számomra az is, hogy az MSZP-kampány elképzeléseit kérjük számon. Én azt gondolom, hogy volt rá nyolc esztendő, meg kellett volna ezt valósítani. Még egy mondat az impotenciához: a 8 éves ifjúságpolitikát azért a zuschlagok is véleményezik, illetve egyetlen dologban azért szeretném, ha előrébb lépnénk. Nagyon sokszor a regionális ifjúsági tanácsok döntöttek pályázatokról, és hónapokon keresztül nem írta alá ezt a miniszter, ezzel is hátráltatta ezt a munkát, hogy sokszor még az első, mostani váltás után a regionális ifjúsági tanácsokban a döntés megszületett, és például – ha jól emlékszem, talán három esztendővel ezelőtt – a nyári táboros pályázatokról decemberben sikerült aláírni ezeket a döntéseket.

No, a kérdésem miniszterjelölt úrhoz: a fiatalok családalapítását hogyan ösztönözné, és hogyan segítené az új elképzelés, hiszen azt gondolom, nagyon fontos számunkra ez a kérdés. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönjük, képviselő úr. Csizi Péter képviselő úré a szó!

CSIZI PÉTER (Fidesz): Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Miniszter Úr! A társadalmi felelősségvállalás és az aktív állampolgári részvétel erősítése azt hiszem, nem vitatott, hogy kiemelt társadalmpolitikai feladat. Különös tekintettel a fiatalokra, ön is említette a fiatalok

kilátástalan helyzetét, és azt hiszem, abban is nagyon sokan egyetértünk, hogy az elmúlt 8 év ifjúságpolitikájának az lett az eredménye, hogy a fiatalok inkább menekülnek az országból.

Éppen ezért kérdezem miniszter urat, hogy hogyan erősítené meg az aktív állampolgári részvételt az ifjúságpolitikában a fiatalok körében? Köszönöm.

ELNÖK: Köszönjük szépen. Most Vágó Sebestyén képviselő úré a szó!

VÁGÓ SEBESTYÉN (Jobbik): Köszönöm a szót. Tisztelt Miniszterjelölt Úr! Nekem az első kérdésem azzal kapcsolatban lenne, amit már említettem, amikor a családi pótlék rendszerének megváltoztatásakor felszólaltam az általános vita során. Örültünk ennek a lépésnek és ennek az iránynak, és akkor én azt a reményemet fejeztem ki, hogy ez a kétharmados többségnek az első lépése ebbe az irányba, és hogy tervezik-e esetleg más szociális ellátások területén is a hasonló lépéseket, az ellátási formának a hasonló irányú megváltoztatását?

A bemutatkozásakor és a program általános ismertetésekor említette azt, hogy a minimálbért és a munkanélküliek ellátásának összegét megpróbálják eltávolítani egymástól. Ezt milyen formában kívánják megtenni, minek a javára, minek a kárára? Tehát tulajdonképpen azt kérdezném, hogy melyik nemzetközi modellt szeretnék követni ebben a kérdésben?

A harmadik kérdésem pedig az, hogy én bízom abban, hogy az új kormány rengeteg elhibázott, a területünket érintő döntést, ami az elmúlt 8 évben született, meg fog szüntetni, illetve meg fog változtatni. Nekem egy nagyon fájó pontom van a szociálpolitikával kapcsolatban az elmúlt időszak döntéseivel összefüggésben, ez pedig az, ami bizonyos szociális ellátásokat érintett a 2010. január 1-jétől hatályba lépő törvényben, mégpedig az állami normatíva pályáztatási rendszerre való változtatása a támogató szolgálatoknál, a jelzőrendszeres házi segítségnyújtásnál, illetve a szociális foglalkoztatóknál, hogy el kívánják-e ezt a döntést törölni? Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönjük, képviselő úr. Dr. Selmeczi Gabrielláé a szó!

DR. SELMECZI GABRIELLA (Fidesz): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Miniszterjelölt Úr! Ha az ember a vége felé kér szót és szeretne kérdéseket feltenni, akkor azzal szembesül, hogy nagyon sok témát érintettek itt már képviselőtársai. Én például csodálkozva hallottam szocialista képviselőtársaimtól, hogy mennyire aggódnak a családtámogatási rendszerért, nevesül a családi pótlék intézménye, illetve a gyés intézménye miatt.

Horváth Csaba képviselőtársam, illetve dr. Varga László képviselőtársam konkrétan meg is kérdezte, feltette a kérdést, hogy mi lesz a gyessel. Én csak szeretném mindenkinek a figyelmét felhívni arra, hogy önök voltak azok, tisztelt képviselőtársaim, akik nagyon lelkesen megszavazták a parlamentben azt, hogy nevesül a gyés is három évről két évre csökkenjen. Akkor nem aggódtak ennyire. Persze, jogukban áll ezt megtenni, jogukban áll ezt a kérdést feltenni, csak az érdekesség kedvéért ezt szerettem volna itt, a bizottsági ülésen ezt elmondani, hogy alig pár hét telik el, és nagyon érdekes változásoknak lehetünk a szem- és fültanúi.

Horváth Csaba képviselőtársamnak szeretném mondani, aki egészségügyi tárgyú kérdést is feltett, hogy az ágyszámleépítés az önök intézkedései között szerepelt, és minden, ami leépítés, megszorítás, nadrágszíjmegvonás, az nem a jobboldali, polgári kormányok ismérve. Ha esetleg mégis van egészségügyi tárgyú válasz, azt szerettem volna még itt felvetni.

Varga László képviselőtársamnak még annyit szeretnék itt mondani, illetve miniszterjelölt úr figyelmét felhívni, hogy felvetette, hogy a gázártámogatással kapcsolatosan populista kijelentések is napvilágot láttak. Én is emlékszem ilyenekre. Tehát például 8 évvel ezelőtről én eltettem olyan szóróanyagokat és hirdetéseket, ahol szocialista képviselőtársaink személyes garanciát vállaltak arra, hogy nem lesz gázáremelés, csak azért, mert hosszú az élet, és ne felejtsük el azt sem, hogy 8 évvel ezelőtt mi történt, és melyik képviselő, nevesül szocialista képviselőtársaim, akik most rendkívüli módon aggódnak a szociális szféráért, miket mondtak és ígértek.

Aztán engedjék meg, hogy még egy kérdést felvessek. Szűcs Erika képviselőtársam is aggódott a szociális ellátórendszerért, és azt mondja, hogy rövid távú szociális problémák is adódnak, és ezek a világgazdasági válságnak köszönhetőek. Én azért felírtam magamnak itt egy-két dolgot, nem tudom, hogy egyetért-e vele miniszterjelölt úr, hogy a rövid távú szociális problémákat szerintem inkább a munkahelyek elvesztése okozza, szerintem inkább az energiaárak elképesztő emelkedése, a gyógyszerárak elképesztő emelkedése okozza. Sőt mi több, az a több százezer, 500 ezer ember, család, aki a kilakoltatás rémével áll szemben, az is rövid távú szociális probléma elé néz, és én nem hiszem, hogy a világgazdasági válság az oka, hanem esetleg az, hogy a kormány nem avatkozott be egy adott helyzetben.

Tisztelt Miniszterjelölt Úr! Én is szeretnék aggódni a szociális szféra iránt, és szeretném feltenni azt a kérdést, hogy mi az elképzelése a gyessel és a gyeddel kapcsolatosan, azaz a kismamák és a kisgyerekes családok helyzetére szeretnék rákérdezni. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönjük szépen, képviselő asszony. Csak annyit szeretnék megjegyezni, hogy a napirendi téma elsősorban a professzor úrhoz intézett kérdések. Tehát most ne egymással vitatkozzunk, lesz még rá alkalom bőven a következő bizottsági üléseken, tehát elsősorban professzor úrhoz intézzünk kérdéseket. Köszönöm.

Székyné dr. Sztrémi Melinda!

SZÉKYNÉ DR. SZTRÉMI MELINDA (Fidesz): Köszönöm a szót. Tisztelt Miniszterjelölt Úr! Valóban sok aggodást hallottunk, viszont nem hallottam az előző időszakban aggodni azokért az emberekért, akik a szociális ágazatban dolgoztak vagy dolgoznak. Én erről szeretném kérdezni miniszterjelölt úr terveit, hiszen a szociális és gyermekvédelmi, gyermekjóléti területen dolgozók társadalmi megbecsülése és jövedelmi viszonyai ma bizony, aggasztóak, kétségbeejtőek, ezt önkormányzati vezetőként látom, és nem nagyon történt előrelépés az elmúlt időszakban ebben a kérdésben.

Várhatnak-e ezek az emberek, akik lelkiileg, fizikálisan is iszonyú terheket cipelnek a vállukon, hogy segítünk rajtuk, akár társadalmi megbecsülésük tekintetében, akár jövedelmi viszonyaik tekintetében? Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő asszony. Bábiné Szottfried Gabrielláé a szó. Képviselő asszony, parancsoljon!

BÁBINÉ SZOTTFRIED GABRIELLA (Fidesz): Tisztelt Miniszterjelölt Úr! Örömmel hallottam a programjában, hogy milyen nagy hangsúlyt helyez a családokra, a családok fontosságának hangsúlyozására.

Azt tudjuk mindannyian, hogy a családok a társadalom építőkövei, alapkövei, és jól működő, egészséges családokból lehet jól működő, egészséges társadalmat létrehozni. De az egészség nemcsak testi, hanem lelki és szellemi vonatkozású is.

Az én kérdésem ezzel kapcsolatos, hogy az egyházi és civil közösségeknek milyen szerepet szán a kormány a családpolitika alakításában, valamint a szociális ellátások vonatkozásában?

ELNÖK: Köszönjük szépen, képviselő asszony. Van-e további jelentkező? Czunyiné dr. Bertalan Judit képviselő asszony!

CZUNYINÉ DR. BERTALAN JUDIT (Fidesz): Köszönöm a szót. Tisztelt Miniszterjelölt Úr! Én is csatlakoznék a szociális szféráért aggódók köréhez több szempontból. Ugyan nagyon fontos és azt gondolom, hogy ön az egészségügyben jártasként jobban tudja nálunk azt, hogy az egészségügyi ágazatban dolgozók hasonló módon kiszolgáltatottak és nehéz helyzetben vannak, viszont a szociális ágazatot jellemzi az elmúlt időszakban egy sajátos jogszabályi környezet. Egyvalami állandó ebben a rendszerben, az a változás.

A szociális igazgatásban dolgozók, akár a családvédelem, gyermekvédelem vagy a hatósági oldalon dolgozók számára követhetetlen, sokszor egymásnak ellentmondó jogszabályok jellemzik a rendszert. Szeretném kérdezni öntől, hogy tervezi-e ezeknek a jogszabályoknak az olyan módon történő összehangolását, ami a szakma kiszámítható működését, így az ellátások biztonságát jelenti, valamint a szakmában dolgozók számára egy nyugodt munkakörnyezetet? Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönjük szépen, képviselő asszony. Iván László képviselő úr!

PROF. IVÁN LÁSZLÓ (Fidesz): Mindannyian érzékeljük miniszterjelölt úrnak az expozéjából, hogy emberközpontú, embervédő és az ember számára fontos feltételekhez kapcsolt gondolatait közölte, és nyilvánvalóan a kormányprogramhoz igazította.

Tudjuk nagyon jól, hogy globálisan az idősödés és az idősügy egy kiemelt problémát jelent szinte a világban. Nálunk, Magyarországon azonban egy nagyon nagy különbséggel zajlanak az események, mert egyszerre fogyatkozunk, és egyszerre idősödünk is. Sokkal több kockázattal és sokkal kevesebb eséllyel tudjuk elérni azt az alapvető célt, hogy élethosszig tartó, fenntartható egészséget, élethosszig tartó, fenntartható életminőséget tudjunk biztosítani.

Kétségtelen, hogy az eddigi törekvések és próbálkozások között nagyon sok olyan elem volt, amely külön-külön valamelyest próbált az egyébként nagyon rozoga és nagyon rossz irányba haladó megélhetési viszonyokon segíteni, így az idősödés kockázatainak az enyhítésében. De sajnos, egymagában egy-egy elem alkalmatlan volt és alkalmatlan ahhoz, hogy ezt a kérdést alapvetően megközelítse célszerűen.

A jelölt úrnak az expozéjából is kitűnik és a kormányprogramból is, hogy az idősödés kérdése Magyarországon ebben a felállásban, ennek a rendkívül fontos tárcának a létrehozásával lényegében mind az öt funkciójához kapcsolódó feladatokat és kérdéseket is tartalmaz, és ebben jelölt úrnak a rendszerszemlélete és az eddigi személyes életfelfogása és tevékenysége is garanciát jelent. Nagyon nagy dolognak tartjuk, nagyon nagy dolognak tartom, jómagam is, aki idősödéssel évtizedek óta foglalkozom.

Azt azonban ugyancsak látjuk, hogy ennek a rendszernek a véghezviteléhez olyan kormányprogramra és egy olyan szociálpolitikára, mi több, olyan idősügyi politikára van szükség és lesz szükség, amelynek a konkrétan, tervszerűen végrehajtott közeli, középtávú és hosszú távú feltételeihez kell igazodni, illetve feladatokat kell megoldani.

Kérdezem azt miniszterjelölt úrtól, hogy hogyan látja és hogyan értelmezi, hogy azt, amit a polgári kormány idején mi az Idősügyi Tanácsban annak idején megfogalmaztunk, az Idősügyi Chartában ezt a négy szempontot: élethosszig tartó, fenntartható, biztonságos

szerepvállalást, aktivitási lehetőséget az idősödő korosztálynak, de tulajdonképpen erre az egész életúton szükség van. A második szempont, hogy élethosszig tartó, fenntartható egészség biztonságát, és a harmadik szempont az élethosszig tartó, fenntartható szociális, emberi viszonylatoknak a biztonságát, és mi még akkor hozzátettünk egy negyediket is, ez az úgynevezett élethosszig tartó jogbiztonság. Tehát a jogvédelem és a jogbiztonság.

Azzal a céllal készítettük akkor, nyilvánvalóan azóta néhány év eltelt, hogy az idősügyi törvényhez készítettünk alapot. Az is kétségtelen, hogy most megvan a lehetősége, hogy egy olyan rendszerszemlélet mellett, amiről hallottunk, ezt valóban meg lehet próbálni. A kérdésem az, hogy vajon, ezt az Idősügyi Chartában foglalt négy szempontot a nyugdíjpolitika, a nyugdíj szociálpolitika és az idős szociálpolitika szempontjából el tudják-e fogadni, alkalmazását biztosítani próbálják vagy valamiféle más megoldást képeznek? Kétségtelen, hogy ez egy alapkérdés, mert ez össznépszerű, össznemzeti kérdésként jelenik meg.

Hangsúlyozni szeretnénk szakmailag is – és kicsengett az expozéból is -, hogy a nyugdíjasság egy folyamat része. A nyugdíjasság egy életfolyamat része, szakasza, illetve folyamatában csak egy része igazából az idősödés kérdésének. Tehát abban a rendszerben, amit idősödés alatt értünk, feltétlenül a nyugdíjasság, a nyugdíjazás fontos kérdés, de ezt valóban az öt szempont szerint, az öt feladat szerint érdemes megközelíteni.

Kérdésem tehát befejezésképpen az, megköszönve azt az állásfoglalást és azt az elképzelést, amit a rendszerszemléletben az időségekért és az idősök életminőségéért, megbecsüléséért és nyilvánvalóan az idősödésen keresztül az osztársadalom érdekében fontos szempontokat jelzett. Mi a kormányzatban belül ennek a tárcának az idősügyi szociálpolitikája, és hogyan tudná ezt összefoglalni? Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönjük szépen, professzor úr. Most Jánosiné dr. Bene Ildikó képviselő asszonyé a szó.

JÁNOSINÉ DR. BENE ILDIKÓ (Fidesz): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Miniszterjelölt Úr! Már tettek fel önnek kérdéseket az ifjúság, a család, az idősor problémáiról, én azt szeretném öntől megkérdezni, hogy fontosnak tartja-e és kívánja-e a kormány erősíteni a generációk közötti együttműködést, illetve a szolidaritást? Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Úgy látom, hogy gyakorlatilag mindenki hozzászólt, kérdéseket tett fel. Akkor engedjék meg, hogy utoljára én is feltegyek még néhány konkrét kérdést.

Az első kérdésem volna, hogy a kormányprogramban is szerepel, hogy támogatni kívánjuk a családbarát munkahelyeket. Szeretném tudni, hogy van-e valamilyen konkrétabb elképzelés, tehát például 4 órás vagy flexibilis munkavégzésre, járulékkedvezmény-biztosításra vagy bármi más egyéb lehetőségre?

A következő kérdésem, hogy a kötelező magánnyugdíj-pénztárakat továbbra is kötelező jelleggel kívánja-e működtetni a kormányzat, hiszen annak idején, amikor beindult ez a rendszer, akkor csak a jó oldalát mondták el az embereknek, mint az uniós csatlakozásunkkor, a rossz oldalát elfelejtették, de már megláttuk a rossz oldalát is. Tehát ez lenne a második kérdésem.

A harmadik kérdésem pedig, hogy a pártállami időkben vezető tisztségeket betöltő, több százezer forintos nyugdíjakat kapó személyeknek a nyugdíjfolyósítását továbbra is ilyen mértékben kívánja-e a kormányzat folytatni? Csak utalnék rá, hogy fél évvel ezelőtt Lengyelországban változtattak ezen a rendszeren az igazságosság jegyében. Nyilvánvalóan sokakat irritál Magyarországon, főleg vidéken, hogy valaki egy tsz-ben lehúzott 30-40 évet, végig dolgozott és kap 30-40 ezer forintot, mások pedig nem biztos, hogy éppen azért, mert

jót tettek, az ország javára dolgoztak, akár több százezer nyugdíjat is kapnak a mai napig. Köszönöm szépen. Ezek lettek volna a kérdéseim.

Akkor meg is adom a viszontválaszra a szót professzor úrnak.

DR. RÉTHELYI MIKLÓS nemzeti erőforrás miniszterjelölt: Köszönöm szépen a kérdéseket és a kiegészítéseket. Amikor készültem erre az alkalomra, akkor csináltam egy ilyen sémát magamnak, hogy tulajdonképpen a szociális területek az emberi életkorban mikor okoznak, okozhatnak gondot, és akkor kiderült az, hogy mindenkor, mert a megszületés körül, hogy egyáltalán megszületnek-e a gyermekek vagy nem születnek meg, a gyermekvédelem, az ifjúságvédelem, az iskoláskorra vonatkoztatott ideje alatt. A munkaképes kornak a legnagyobb gondja az, ha nincsen munka és a munkanélküliek ellátása, a nyomorban élők ellátása és az időskorban, megint csak az időskor sajátosságának a gondjai ott jelentkeznek. Ezekből a kérdésekből és néha a vitából is kiderült, hogy valóban a szociális terület az életünket teljesen átjárja. Azt kell mondanom, hogy nagy tiszteletem mindazoknak, akik ezzel foglalkoznak kint, a terepen, azoknak, akik ennek az egész rendszernek a működtetését végzik, és önöknek is, akik itt, a bizottságban ezzel a kérdéssel az Országgyűlés, tehát a parlament szintjén fognak majd foglalkozni, javaslatokkal jönni és a kormánnyal együttműködve, a kérdéseken javítani vagy úrrá lenni.

Meg kell mondanom, hogy az ötödik ilyen alkalmon vagyok, de mondjuk ennyire a problémákat felvető meghallgatás, beszámoló nem volt az előző négy területen, pedig azok is az életünknek fontos részei: oktatás, egészségügy, nem szeretném részletezni.

Akkor sorban menve. Lanczendorfer Erzsébetnek, hogy mit várok az új minisztériumtól, azt, hogy azokat a kérdéseket, amelyek például a szociális kérdések is, és mondjuk akkor koncentrálna most itt a szociális területre, próbáljuk a szakma szabályainak megfelelően kezelni, tehát a szociális ellátási területnek az alapvető tényei miatt, de legyen meg az a segítség, hogy ehhez hozzávehessük az oktatás oldaláról mindazt, ami segítséget jelent az egyes kérdések megoldásában, például az, hogy az embereknek meg tudjuk mutatni azt tanítással, hogy a saját sorsukért bizonyos fokig ők is felelősek, a segítséget jól tudják kihasználni, és a segítség mellé a személyes tevékenységük, aktivitásuk is hozzá kell hogy adódjon. Az egészségügyi és a szociális területek szinte átfednek, tehát ott igazán nem kell külön példákat mondanom erre a területre.

A sport, a sportolás a hátrányos helyzetben élő családok, gyerekek számára egy kiemelkedést jelenthet és az életük megváltoztatását hozhatja, illetve biztosíthatja, és a kultúra is a különböző eszközeivel, az emberek lelki fejlődéséhez és a nehéz körülmények között élő embereknek a mindennapos gondjainak a megoldásához vezet, a zene, egy kulturális élmény segítséget nyújthat végül is.

Tehát azt hiszem, illetve úgy gondolom, és ezt mindegyik ágazatra végigvihetjük, hogy valamelyiket kiemeljük a középpontba, és akkor megnézzük, hogy az összes többi hogyan tudja a munkát segíteni, és milyen tanácsokkal tudjuk egymást ellátni.

Horváth Csaba képviselő úr egy sor kérdést feltett. Többben is kérdezték a gyeset. Tervezzük a gyes visszaállítást, mert egy alapvetően fontos, a demográfiai kérdés megoldásának egyik eszközének tekintjük. Az, hogy az európai trendekkel szemben ez egy hosszabb megoldás lenne, azt hiszem, ez a mi súlyos demográfiai helyzetünkkel talán indokolható és magyarázható.

A hajléktalanok ellátása esetében a megelőzésre kellene a hangsúlyt tenni, próbáljuk segíteni ezeket az embereket, és próbáljuk őket visszavezetni a munkahelyükre, de az is ismerős, hogy a hajléktalanság egy olyan visszatartó erőt jelent, ahol tényleg csak nagyon tapasztalt és nagyon jó programokkal és valószínűleg helyi programokkal lehet eredményt elérni.

Képviselő úr belement az oktatási és az egészségügyi kérdésekbe is. Éppen azért, mert a szakképzés valahogy teljesen az elvárásoknak megfelelően állította elő azokat a szakmunkásokat, azokat a szakértőket, akiknek a feladatukra nagy szükség van a gazdasági életben, de bárhol, azzal a gyakorlati képzést kiemelő és a gyakorlati képzésre koncentráló képzés indul kormányprogramszerűen, ahol az oktatási ágazatnak meglesz a maga feladata. Az egészségpolitikai modell tulajdonképpen az egészségügyben a betegre figyelve és a beteg köré felépítve az egészségügyet, és figyelve arra, hogy a betegnek minél rövidebb utat kelljen megtennie az egészségügy hierarchikus rendszerében, és minél hamarabb megkapja azt az ellátást, ami az ő gondját megoldja ezzel.

A nők 40 éves munkaviszony utáni nyugdíjazását – ez Talabér Márta kérdése volt – támogatjuk, miniszterelnök úrnak a kormányprogramot bevezető beszédében is egy külön fejezet szólt a nők helyzetéről, a nők megbecsüléséről, úgyhogy azt hiszem, hogy ez mindenképpen indokolt és méltányos, megfelelő körülmények között.

Szűcs Erika is több kérdést tett fel. Valóban itt egy bonyolult szerkezetről van szó, de azért nagyon sok átfedő – ha a minisztériumi szerkezetre gondolok -, összekapcsolódó rész tartja össze tulajdonképpen ezt a minisztériumot.

A szociális biztonság egy alapvető feltétel. Ha egy kicsit most kilépek ebből a szerepből, és szembeállítom a szociális bizonytalansággal, ami ennek az ellentéte, akkor azokkal, akiknek nem gond a szociális biztonság, mert az életük rendezett körülmények között folyik, azok számára kellene nyilvánvalóvá tenni, hogy a társadalmunkban és a környezetünkben nagyon sokak számára ez nem olyan egyértelmű, mint amilyen egyértelmű azok számára, akik az életüket lényegében gondtalanul élik. Tehát társadalmi szinten a szociális bizonytalanságnak a rámutatása, hogy igen, ez egy más világ, ez egy olyan világ, amellyel nagyon sokszor az ember nem is találkozik hosszú időn keresztül, de itt van, és a szolidaritást kell hogy kiváltsa azokból, akik viszont az életüket mégiscsak rendezett körülmények között tudják élni.

A nyugdíjrendszerre vonatkozóan: az inflációt követő nyugdíjrendszert kívánjuk továbbra is fenntartani. Mindenképpen az otthonukat veszélyeztetett családok megvédésére tervezünk kidolgozni lépéseket, és amit megint csak nem kell mondanom, hogy az ország különböző területén ez nyilván más és más súllyal jön szóba, tehát egy intenzívebb odafordulás is kell azokon a területeken, ahol valóban a szociális bizonytalanság nagyobb, és az határozza meg az emberek mindennapjait.

Az otthonteremtésben minden valószínűség szerint a szociális bérlakásnak és a saját tulajdonú lakásoknak párhuzamosan kell futni, figyelve arra, hogy kinek milyen eszközei vannak arra, hogy az egyik vagy a másik megoldást válassza magának.

A krízisalap önmagában nem megoldás. Ez csak esetleg egy felszíni megoldást adhat. Itt a munkahelyek és az oktatás az a két pólus, amelyeket úgy kell valahogy a rendszerbe fogni, hogy ha nem is egyik napról a másikra, de középtávon már segítsen a szociális biztonság megszerzésében.

Baráth Zsolt kérdéseire a drogliberalizációval kapcsolatban: itt a terjesztőkkel szemben mindenképpen a szigor és a prevenció, tehát az iskolákban olyan programoknak az iskolai oktatásba, nevelésbe beépítése, amelyek erre időben felhívják a veszélyeztetettek figyelmét, és azt hiszem, hogy a szülőkkel való kapcsolattartás kell, hogy itt egy nagyon komoly szövetséges legyen.

Lakatosné kérdezett a családtámogatásról: a munkahelyek - és ez más kérdésekben is szerepelt -, a részmunkaidős állások, akár egy 4 órás állás, amiben mi nagyon rosszul állunk, a távmunkának a megoldása és a gyermekek elhelyezését biztosító bölcsődék. Valaki kérdezte a bölcsődei helyeket, a bölcsődei helyeket valóban emelni kell, de olyan civil kezdeményezésekre is szükség van, ahol a gyerekeknek a nap egy rövid szakaszában való megőrzése, ott tartása biztosítva lehet.

Vágó Gábor kérdésére: családpolitika, szociálpolitika. Itt majdnem hogy egy szerződésre lenne szükség, amikor a szociálisan rászoruló és a szociálisan segélyezettek egyrészt igényelhetik és megkapják azt a támogatást, amit az adott körülmények között lehet biztosítani, de a szerződés másik oldalán pedig ott kellene lennie annak, hogy ők mit tesznek annak érdekében, hogy ezt a támogatást hatékonyan használják fel. Tehát ez a támogatás a mindennapi problémák megoldásán túl talán még a rossz helyzetből, a tisztázatlan körülmények közül való kilépést is segítse képzéssel, például az oktatásban való részvétel formájában.

A gyermekszegénység is szerepelt még itt. Ez nyilván a családtámogatásokkal összefügg, tehát ahol a családok szegények, ott a gyermekek is szegények. A családtámogatásnak különböző fokozatai vannak, tehát ahol tényleg a nyomor ellen kell lépéseket tenni, ott, ahol a családnak bizonyos társadalmi tőkéje már van, de az nem elég arra, hogy családként működjön és a támogatásra szükség van, és azoknak a működőképes családoknak a támogatására is, ahol ezek az alapvető gondok nem jelentkezik, de mégis 2-3 gyereket nevelnek, jövőt építenek, különböző fokozatokban és különböző jogcímenek szükség van.

Az ifjúsági törvénnyel kapcsolatban: én is megkaptam, belenéztem, az ifjúsági törvényt elő kell venni, meg kell nézni, és szükség van egy ifjúsági törvényre.

A családi erőszak elleni küzdelem: ez nagyon nehéz kérdés, itt is a családvédelem a fontos, a krízishelyzetek megelőzésének a megpróbálása, tehát hogy a családok ne fussanak bele egy olyan helyzetbe, ahol már a katasztrófa előjött, hanem legyen meg az a támogató környezet, akár hivatalosan, akár a természetes környezet, ahol jelzést kapnak már. Tehát ha kezd nyilvánvalóvá válni, hogy itt az események, ha hagyjuk, abba az irányba mehetnek, ahogy eddig mentek, azok katasztrófához is vezetnek. Tehát egy közösségi, egy erősebb közösségi egymásra figyelés, és megint csak a szociálisan nehéz helyzetben lévőkkel szemben való szolidaritás és az életükben való részvétel, ami nem könnyű, és amit nem biztos, hogy mindenki könnyen elvállalna, talán azokkal lehetne a családi erőszakot megelőzni és ennek a súlyát csökkenteni.

A családbarát munkahelyek kialakítását nyilvánvalóan a munkaadókkal kell egyeztetett program formájában megbeszélni és megállapodásra jutni, és egy olyan egyezségnek a kialakítására kell törekedni, ahol mind a két fél nyer, ha nem is a maximumot nyeri a helyzetből, de mind a két fél számára egy pozitívumot jelent egyénként, társadalmi szinten pedig egyértelműen pozitívumot szerez a közösség számára is.

A fogyatékosok életbe való visszavitele, visszasegítése egy alapvetően fontos programja kell hogy legyen a kormányzati munkának, és itt a pályázatoknak nyilván a visszaállításával, és megint csak olyan kedvezményeknek a biztosításával és a társadalmi szolidaritás állandó hangsúlyozásával az iskolától kezdve már lehet ezen azt hiszem, akut módon és középtávon is javítani, és mindenféleképpen ez a legfontosabb célok között szerepel. A fogyatékosok szervezeteinek támogatása is szerepelt itt.

A szakképzés megint csak előkerült, a gázártámogatást itt megvitatták, abba nem mennék bele. A tudatos gyermekvállalásnak és gyermeknevelésnek nyilván van egy anyagi oldala, amelyikkel ezt biztosítani lehet, de van egy társadalmilag megváltozott hangulat - de a hangulat egy nem elég erős kifejezés arra -, egyszerűen a következő generációt világra hozó és nevelő embereknek, családoknak a kiemelt társadalmi és erkölcsi támogatására szükség van ehhez, és ez még mindig csak az egyik oldala lehet annak a nyomasztó kérdésnek, hogy fogjunk, fogjunk, fogjunk.

Az érdekvédelmi szervezeteknél a pályázatok csökkentését meg kell nézni, és minden módon azon leszünk, hogy ez a helyzet visszaálljon, vagy talán még jobb körülmények között lehessen pályázni, és annak a pályázatnak komolyabb eredménye is legyen.

A demográfiai kérdés Tarnai Richárd kérdéseként, hogy mi várható középtávon. Itt egy társadalmi meggyőződésnek kell kialakulnia, és rendezett gazdasági és rendezett szociális körülmények tudják segíteni ezt a kérdést. De ez a kérdés azért továbbra is az egyéni döntések sorozata lesz, csak ezzel valahogy a társadalmi támogatást kellene úgy formálni, hogy az egyéni döntések időben megtörténjenek, és azt, ami egy megváltozott életformát jelent, elfogadja az a korosztály, akiken ez most múlik a következő évtizedekben.

Az ifjúságpolitika: pontosan ebben az irányban, tehát számos olyan kérdésben, amiről itt most szó volt a kérdések során, és amit én is próbálok itt most felidézni, az ifjúságpolitikának nagyon komoly szerepe van, az ifjúsági törvényről itt már volt szó, hogy a családalapítást hogyan lehetne támogatni. Megint csak ilyen javaslat is elhangzott, hogy az egyetemi hallgatóként felvett kölcsönöket például a születendő gyerekek arányában félig-meddig letudni, tehát valamit valamiért. Tehát én a társadalom érdekében megteszem ezt, ami nem egy pillanatnyi eseményt jelent, hanem az életemet ebbe az irányba fordítom, ennek fejében pedig bizonyos támogatást kapok alkalmanként vagy folyamatosan.

Aktív állampolgári részvétel. Ez volt itt, mint kívánság Csizi Pétertől. Ez majdnem az oktatással kezdődő probléma, illetve inkább egy feladat. Ebben benne van a hazaszeretet kérdése is. Tehát a fiatalok számára ez az ország legyen a hazájuk is, Magyarországon túl, és akkor érezzék, ha jól értettem a kérdést, felelősséget a megfelelő időpontban, hogy az ország dolgaiban választópolgárként vagy civil szervezetekben választott területükön aktívan részt vegyenek, tehát nem az események szemlélőiként és esetleg csak haszonélvezőiként, hanem az események alakítóiként és a jövőnkért áldozatot hozó emberekként is.

Az állami normatíva a szociális területen már nem mehet lejjebb, tehát abból nem lehet kivenni, mert a szociális ellátás így is nagyon sok gonddal küszködik. A családi pótlék pedig egy része, egy formája a családok támogatásának, most parlamenti vitaként is szerepel, nyilván meg tudjuk, hogy a megoldás melyik irányba mozdult el, hogyan dőlt el.

Selmeczi Gabriella kérdései pedig a munkahelyek elvesztésével, tehát a szociális kérdésekkel kapcsolatosak. Nyilván itt egy nagyon súlyos terhet viszünk még magunkkal a rendszerváltás után következő sok-sok százezres munkahely-megszűnés következtében. A kilábalásnak egy nagyon lényeges eleme: a Fidesz-kormány az a terve, hogy adott időben, adott számú munkahelyet teremtsen, és a szociális ellátásoknak, a szociális biztonságának is egy alapvető feltétele a munkahelyek biztosítása, a társadalomépülésnek pedig a munkahelyen végzett munkának az értéke.

A szociális ágazatban dolgozók, Székyné és más is említette, hogy a legszegényebb és a legkevésbé elismert terület. Ezen mindenképpen változtatni kell. Nem lenne jó, ha itt egymás mellé tennénk, hogy az egészségügy a legrosszabb vagy a szociális terület a legrosszabb, számokkal ezt nyilván ki lehet mutatni, de egyik sem lehet ebben a helyzetben. Tehát sem az egészségügynek, sem pedig a szociális területnek a bérviszonyai nem maradhatnak ezen a szinten, mint ahogy most vannak, mert általános, súlyos kérdésekkel foglalkoznak, az életnek a legnehezebb területein, különösen a szociális területen tevékenykedőkre vonatkozik ez.

A lelki egészség kérdésében és kialakításában mennyire kívánunk támaszkodni az egyházi közösségekre és a civil szervezetekre? Én azt hiszem, hogy maximálisan, tehát a különböző egyházak, különböző felekezetek eddig is kivették a részüket a szociális munkából, a gyermekvédelemből, az időotthonok ellátásából. A civil szervezetek is aktívak és mindezt továbbra is szorgalmazni kell, és partnernek kell tekintenünk és minél több partnerrel tudjuk a feladatokat megoldani, annál kisebb súly jut egy-egy partnerre, és az eredmény valószínűleg annál biztatóbb lesz.

A szociális ágazat jogszabályi dzsungelén is mindenféleképpen változtatni szeretnénk, mert nem lehetséges az, hogy aki ezen a területen dolgozik, az a munkaidejének egy jelentős, 30-40 vagy még magasabb százalékát is adminisztrációval kell hogy töltsen, és az se lehet,

hogy hetente újabb ellenőrzések érkeznek és felborítják a napi munkát. Tehát ennek a rendszerbe illő megszervezése és a jogszabályoknak nem teljesen a bizalmatlanságon alapuló összeállítása lenne a munkának az alapja.

Amit Iván professzor úr mondott az idősügyről, azzal teljesen egyetérték, és ahogyan próbáltam itt a bemutatkozásomkor is mondani, ez egy nagyon fontos terület, már csak azért is, mert a társadalomnak egy elég nagy számú tagját, társunkat érinti ez a kérdés. Az akut és tényleg a fiatal korosztályok nehéz kérdéseinek a megoldása mellett ezt a területet sem hanyagolhatjuk el, és azok a munkák, amelyek eddig elméleti megközelítésként, illetve gyakorlati tanácsként már kézben vannak, ezek mindenféleképpen felhasználásra kerülnek majd a további kérdésekben.

Generációk közötti szolidaritás. Bene Ildikótól hallottam ezt a kérdést. Erre is szükség van. Tehát a szülők nyilván világgra hozzák a gyerekeiket, nevelik a gyerekeiket, útra eresztik a gyerekeiket és meg kell adni a lehetőséget, hogy ez a hatás visszafelé is érvényesüljön, és egy javaslat, egy tervezet, hogy ahogy lehet a személyi jövedelemadóból egyházakat támogatni, vagy különböző szervezeteket támogatni, úgy lehessen támogatni a szülőket, nagyszülőket is ugyanebbe a rendszerbe foglalva.

Az elnök úrnak a kérdései: a négy órás munkaidőt említette, biztos, hogy vannak még más olyan megoldások is, olyan munkalehetőségek, amelyek nagy változatosságot mutatnak és abban megtalálni azokat a megoldásokat, amelyek egy ilyen kettős életet eredményesen, tehát nem idegkimerülésbe futtatva biztosítanak. Tehát hogy otthon is helyt tudjon állni a szülő, a papa, a mama, és meglegyen a munkahelyen is a jövedelem, a bevételforrás, és az a munkahelyi közösség is, amelyik azért mindannyiunk számára, ha az egy jó közösség, akkor az egy életben tartó tényező.

A kötelező magánnyugdíj-pénztárak ügyét és az egész nyugdíjkérdést felül kell vizsgálunk, mert itt a nyugdíjak kiszámíthatóságán túl az egész nyugdíjrendszer túlélési lehetőségei is nagyon itt vannak előttünk, ha években gondolkodunk. Tehát mindenféleképpen a különböző fajta nyugdíjaknak, idő előtti nyugdíj, stb. fajtáinak, és ennek a kérdésnek is egy átfogó áttekintése, ami gondolom, meg is kezdődött már, ennek a folytatása, és ennek következményeinek az ismeretében kell meghatározni a nyugdíjpolitikát, ami megint csak nem egy évre szól, hanem kiszámíthatónak és hosszú időre biztosítottnak kell lennie.

Végül, amit a nyugdíjakkal kapcsolatban, az indokolatlanul magas nyugdíjakban részesülők...

ELNÖK: Pártállami.

DR. RÉTHELYI MIKLÓS nemzeti erőforrás miniszterjelölt:... a pártállami időkben magas nyugdíjakat kapók, azoknak utána fogunk nézni, ez a kérdés valóban nemcsak nálunk, más országokban is felmerült. Itt valahol az igazságosságot és a jogbiztonságot kell úgy egymás mellé raknunk, hogy mind a kettőre azt mondhassuk, hogy teljesítettük, hogy megfeleltünk a követelményeknek. Köszönöm szépen. Ennyiben kívántam válaszolni.

Határozathozatal

ELNÖK: Köszönjük szépen a válaszokat, professzor úr. Most szeretném kérni képviselőtársaimtól - gondolom, meghozhatjuk a határozatot -, hogy kézfeltartással jelezze, aki javasolja dr. Réthelyi Miklós nemzeti erőforrás miniszterjelölt kinevezését. *(Szavazás.)* 17 igen szavazat. Ki az, aki nemmel szavazott? *(Szavazás.)* 4 nem. Ki tartózkodott? *(Szavazás.)* 3 tartózkodás.

Tehát a bizottság 17 igen szavazattal, 4 nem szavazattal, 3 tartózkodással dr. Réthelyi Miklós miniszterjelölt kinevezését támogatja. *(Taps.)*

Köszönjük szépen a részvételét, miniszter úr. Ezt a napirendi pontot lezárnám és öt perc szünetet rendelék el.

(Szünet: 15.14 órától 15.22 óráig)

A családok támogatásáról szóló 1998. évi LXXXIV. törvénynek, valamint a gyermekek védelméről és a gyámügyi igazgatásról szóló 1997. évi XXXI. törvénynek a tankötelezettség teljesítésével összefüggő módosításáról szóló T/21. számú törvényjavaslat

A módosító javaslatok megvitatása

ELNÖK: Kérem, foglaljunk helyet, kezdenénk a következő napirendi pontot. Akkor újból megállapítanám a határozatképességet, mert közben átalakultunk. Megállapítom, hogy határozatképesek vagyunk és újabb helyettesítések történtek. Dr. Tapolczai Gergelyt helyettesíti Talabér Márta, Székyné dr. Sztrémi Melindát Ágh Péter képviselő úr helyettesíti, dr. Varga László képviselő úr pedig Horváth Csaba képviselőtársunkat helyettesíti. Más helyettesítés nincs. Köszönöm szépen.

Elkezdénénk a következő napirendi pontunkat. Soron következik a családok támogatásáról szóló T/21. számú törvényjavaslathoz benyújtott módosító javaslatok megvitatása. A kiküldött és kiosztott ajánlástervezet alapján fogunk tárgyalni. Javaslom, hogy az ajánlástervezetben jelzett összefüggő ajánlási pontokat egyszerre vitassuk meg, és egy szavazással foglaljunk azokról állást. Aki egyetért ezzel a javaslattal, kérem, tegye fel a kezét! *(Szavazás.)* Ellenszavazat? *(Nincs jelzés.)* Tartózkodás? *(Szavazás.)* 1 tartózkodás. Köszönöm. Akkor a bizottság elfogadta ezt az ügyrendi javaslatot.

Köszöntöm Soltész Miklós képviselő urat, a törvényjavaslat előterjesztőjét. Az 1. pontban Szűcs Erika képviselőtársunk javaslata található. Kérdezném az előterjesztőt, hogy támogatja-e ezt a javaslatot.

SOLTÉSZ MIKLÓS (KDNP): Nem.

ELNÖK: Az előterjesztő nem támogatja a javaslatot. Kíván-e valaki hozzászólni a javaslathoz? Szűcs Erika képviselő asszony!

SZŰCS ERIKA (MSZP): Csak néhány szóban. Szeretném elmondani, mert most egy olyan vita bontakozott ki az általános vitában, mintha bennünket meg kellene arról győzni, hogy ilyen típusú intézkedés kell. Nem kell meggyőzni, hiszen elindultunk ezen az úton, a mai hatályos törvények is ezt a logikát követik.

Azért javasoltuk ezt, mert október 1-jétől él ez a rendelkezés, 205 gyerek esetében alkalmazták, tehát egy év kellene ahhoz, hogy meg lehessen beszélni azokkal, akik alkalmazzák, hogy milyen irányba érzik azt, hogy módosítani kellene. A másik dolog pedig, ami a helyi szereplők szabadságát illeti: ez egy nagyon érdekes dolog és szeretném megosztani képviselőtársaimmal. Amikor mi előkészítettük ezt a törvényjavaslatot, szintén volt félelem, hogy helyben hozzanak ilyen döntéseket. De akkor, akik ezt kifogásolták, azt mondták, hogy azért, mert a helyi hatalom önkényeskedni fog azokkal a családokkal, akik érintettek.

Most megint Révész Máriusz nagyon praktikusán megfogalmazta, itt viszont nem a helyi hatalomtól féltik az érintetteket, hanem az érintettektől féltik a helyi hatalmat, hogy azok fognak erőszakoskodni a jegyzővel.

Nekem az a szent meggyőződése, az élettapasztalat, hogy nem spórolható meg, hogy megtanuljunk normálisan együtt élni. Tehát azzal nem fogjuk megoldani a problémáinkat, hogy azt mondjuk, hogy hát, ti nem vagytok alkalmasak ennek a megoldására, elhozzuk, és majd megoldjuk helyettetek. Ezzel nem fogunk előremenni. Kell nyilván garanciarendszer a döntéshozónak, kell valamilyen védelem az érintett kliensnek, mert ez is, az is előfordulhat. Emberek vagyunk és ismerjük az életet. De az, hogy elhozzuk a jegyzőtől és most már van egy olyan módosító, ami kormány szintre viszi, ezt én ilyen élettapasztalatok és ilyen felfogás alapján nem támogatom. De nyilván mindenkinek lehet más véleménye, csak szerettem volna felhasználni az alkalmat, hogy indokoljam azt, amiért azt mondom, hogy egy picit lassabban haladjunk, gyűjtsük össze a tapasztalatokat, az alkalmazókkal beszéljük meg, és utána úgy korrigáljunk, ahogy abból ki fog jönni, mert ez egy nagyon bizonytalan terep. Talabér Márta képviselő asszony ott volt azon a gyermekvédelmi konferencián, ahol én ezt először felvettem, és azt mondtam, hogy itt vannak a legérintettebbek, mit szólnának, hogy ha egy ilyen dolgot csinálnék. És bizony, nem jött ki belőle akkor semmi meggyőző, mert látszott, hogy az egész szakma bizonytalan volt abban, hogy meg tudja-e csinálni, jó lesz-e ez, és így tovább.

Tehát azt gondolom, hogy a politika világos szándéka, hogy ebben a dologban lépünk, elindultunk, de hogy konkrétan hogyan menjünk tovább, abban én több tapasztalatot javasolnék mindannyiunknak. Ezért nyújtottuk be a módosítót. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönjük szépen. Vágó Gábor képviselőtársamé a szó!

VÁGÓ GÁBOR (LMP): Tisztelt Elnök Úr! Köszönöm a szót. Annyiban szeretném megerősíteni azokat, amiket Szűcs Erika elmondott, hogy számunkra is az irány megfelelő, de maga a tempó, azzal párhuzamosan, hogy az érintett szakmai szervezetek véleményét nem veszik figyelembe, pont a gyors bevezetés miatt, kimaradt az a társadalmi egyeztetési folyamat, ami egyáltalán megnézné, hogy mennyire felkészült az intézményrendszer, mennyire felkészültek a családok, és mennyire felkészült maga a jegyző, akinek majd ez a feladata lesz. Mivel ezek a körök kimaradtak, ezért nem lehet tudni, hogy milyen lesz magának a törvényjavaslatnak a hatása.

Tehát az előzetes hatásvizsgálat kimaradása a törvényi szabályozás minőségét nagyon erősen befolyásolja, és továbbra is csak – amint azt tettem a plenáris vitán – szeretnék a kormányprogramból idézni, hogy „A nemzeti ügyek kormánya az adminisztráció csökkentése mellett kialakítja a szabályozás újbóli túlburjánzását megakadályozó intézményi garanciákat is a jogalkotás átláthatóságának, előkészítettségének növelésével és az előzetes hatásvizsgálatok általánossá tételével javítja a szabályozás minőségét, felszámolja a szabályok gyakori módosításának gyakorlatát.”

Ez esetben úgy látjuk, hogy egyrészt nagyban növeli az adminisztrációt ez a törvényjavaslat, másrészt az előzetes hatásvizsgálat teljes mértékben kimaradt. Tehát azt kérem a képviselőtársaimtól, hogy a nemzeti együttműködés kormányának a programjában lefektetett alapelveket már most, az első pillanattól vegyük komolyan. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Kíván-e még valaki hozzászólni? Talabér Márta alelnök asszonyé a szó!

TALABÉR MÁRTA (Fidesz): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Azt gondolom, hogy előzetes hatásvizsgálat egyszer már volt, amikor ezt a fajta szigorítást az első Orbán-kormány bevezette, és ennek bizony, volt olyan hatása, hogy jóval több gyermeket járatnak iskolába a szülők. Tehát nem igaz az az állítás, hogy nem tudjuk, hogy ez milyen hatással jár, mert tudjuk.

Az, hogy milyen társadalmi egyeztetés folyt, vagy folyt-e társadalmi egyeztetés, ezen a tavaszon azt gondolom, hogy mást sem hallottunk különböző fórumokon, ha olyan településeken jártunk, ahol ilyen jellegű problémák voltak, hogy ezt valamilyen módon meg kell oldani. Én egy olyan településen élek, ahol ez egy jelentős gond. Helyben önkormányzati képviselő vagyok, nagyon jól látom, hogy hogyan működött ez akkor, amikor ez a szigorítás élt, és mennyivel több gyermek járt Berhidán abba az általános iskolába, ahol ezek a gyermekek leginkább megjelennek, és milyen gondokat jelent most.

Tehát azt gondolom, hogy a társadalom részéről igenis, határozottan megfogalmazódott az igény arra, hogy ez a szigorítás életbe lépjen. Tulajdonképpen az általános vitában is elhangzott, hogy ennek a törvényjavaslatnak alapvetően az a célja, hogy a szülőket ösztönözze, és azt gondolom, hogy erre ez tökéletesen alkalmas is. Itt nem a gyermekek büntetéséről van szó, hanem egyértelműen arról, hogy a szülőket próbáljuk abba az irányba terelni, hogy nekik kötelességeik vannak a tekintetben, hogy a gyermekeiket iskolába járassák.

ELNÖK: Köszönöm, alelnök asszony. Vágó Gábor képviselőtársamé a szó!

VÁGÓ GÁBOR (LMP): Igen, ha a 2002-ig tartó, tehát ha azt a szakaszt vizsgáljuk, annak volt egy hatástanulmánya, amiből az általános vitában én is idéztem. Ott annyi volt benne, hogy az igazolatlan hiányzások száma 1,9 százalékkal csökkent, és ott is, az a hatástanulmány is azt vetette fel a legnagyobb hibájának az akkori törvényjavaslatnak, ami szintén most is fennáll, és amit már elmondtunk az általános vitában is, hogy egy komplex rendszerváltoztatás nélkül igazából nem hatékony, nem eléggé hatékony ez.

Tehát ha ez egy első lépés és utána majd ezzel együtt átalakul az egész rendszer, akkor ez egy jó javaslat lesz. Amennyiben viszont ez azt előlegezi meg, hogy utána a gombhoz varrhatjuk a kabátot. Tehát én értem annak a politikai súlyát, hogy erre most miért van szükség, ez egy jelzés a társadalom felé, viszont szakmailag úgy érzem, hogy nem eléggé megalapozott, mert magában ez a törvényjavaslat nem áll meg. Sok egyéb törvényi változtatásra van szükség ahhoz, hogy ez a törvényjavaslat elérje a célját.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Kíván-e még valaki hozzászólni? *(Nincs jelzés.)* Akkor az előterjesztőt kérdezném, hogy kíván-e reagálni az elhangzottakra?

SOLTÉSZ MIKLÓS (KDNP): Nem.

ELNÖK: Nem. Köszönöm. Akkor szavazás következik. Szeretném megkérdezni, hogy ki támogatja az 1., a 4. és a 6. pontban szereplő módosító indítványokat. Aki támogatja, kérem, tegye fel a kezét! *(Szavazás.)* 5 igen szavazat. Ki az, aki nem támogatja? *(Szavazás.)* 19 nem szavazat. Tartózkodás? *(Nincs jelzés.)* Nem volt. Egyharmadot sem kapott az indítvány.

A következő a 2. pont. Pelczné dr. Gáll Ildikó és képviselőtársai terjesztették be ezt a módosító javaslatot. Itt is ugyanaz van, a 2., az 5. és a 7. pontról beszélünk, tárgyalnánk egyszerre. Kérdezem az előterjesztőt, hogy kíván-e hozzászólni.

SOLTÉSZ MIKLÓS (KDNP): Igen, támogatom.

ELNÖK: Az előterjesztő támogatja a módosító indítványt. Kíván-e valamelyik képviselőtársam hozzászólni? Szücs Erika képviselőtársam!

SZŰCS ERIKA (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Én egy indoklást szeretnék kérni, illetve hogy mi van mögötte. Ez egy teljesen új elem az eredeti javaslatához képest. Felfüggesztenék a családi pótlékot 6 hónapra, és a kormány rendelkezne arról, hogy hogyan lehet ezt felhasználni. Mire gondoltak itt az előterjesztők?

ELNÖK: Köszönöm. További kérdés? Lakatosné Sira Magdolna!

LAKATOSNÉ SIRA MAGDOLNA (Fidesz): Én szeretném indokolni, mert az egyik előterjesztője vagyok ennek a szigorításnak, hogy miért döntöttünk amellett, hogy az eredeti változat még szigorúbb legyen.

Ennek egyetlen oka van, az 1998 és 2002 között meglévő előző szabályozás – mint ahogy képviselőtársam is említette – véleményünk szerint eléggé kis eredményt tudott hozni, éppen azért, mert akkor is csak lehetőség volt a természetbeni juttatásként való nyújtása a családi pótléknak. Szerintem, bár nem néztem utána, statisztikailag biztos vagyok benne, hogy nem túl sok esetben történt meg a megvonás, mint ahogy az elmúlt rövid időszakban sem történt meg a családi pótlék megvonása, mert nem vállalják fel a helyi szereplők a konfliktusokat, illetve nem nagyon látják értelmét a konfliktusnak a természetbeni nyújtás esetében, akkor, amikor látják, hogy a másodlagos piacon mondjuk megjelenik az a nyújtott támogatás, és nem jut el a gyerekekhez a családi pótlék, ami az eredeti szándék.

Azt is gondolom, hogy a családi pótléknak nem szabad, hogy szociális támogatás legyen, mindenképpen akkor éri el a célját, ha az iskoláztatási támogatásként működik, merthogy a szociális támogatásoknak van egy sokkal bővebb rendszere, ami most is működik. Egyrészt van a kormányzat által nyújtott támogatás, ami a helyi önkormányzatokon keresztül kerül folyósításra, illetve a helyi önkormányzatoknak is van lehetőségük a szociálisan hátrányos helyzetben lévő családok egyéb irányú támogatásokat nyújtani.

Tehát mi mindenképpen szerettük volna a szigorítást, azért, hogy csökkenjen az iskolai hiányzások száma, és ha ez törvényi kötelezettsége lesz a jegyzőnek, hogy az 50 óraszámnál magasabb igazolatlanul hiányzó gyermek esetében eljárjon, és ne legyen szabadon felhasználható ez a pénz. Akkor azt gondolom, hogy sokkal hatékonyabb lesz és nagyobb hatást fog elérni, csökkenni fog az iskolai hiányzások száma ezáltal.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő asszony. Vágó Gábor képviselő úr!

VÁGÓ GÁBOR (LMP): Tehát ha jól értem, akkor itt az egész természetbeni juttatások köre, ez a passzus megszűnik és helyettes a felfüggesztés lesz az egyetlen választható megoldás. Ha nem jól értem, akkor majd válaszoljanak. A másik kérdésem arra irányulna, hogy mégis önök lesznek kormányon, vannak-e már olyan ötletek vagy tervek, hogy mi lesz a kormányhatározatnak a konkrét iránya, jogszabályi szintre lebontva mi lesz a tartalma, hogy ki rendelkezhet majd efölött? Tehát hogy lehetséges az, hogy majd az önkormányzatok azért, mivel sajnos, eléggé sanyarú helyzetben vannak, a saját anyagi helyzetüket majd ebből próbálják meg egy kicsit kistafírozni, hogy milyen garanciákat tudnak itt nekünk most mondani, ami a kormányhatározatban benne lesz, hogy ezek a támogatások valóban a gyermekekhez tudnak majd eljutni? Köszönöm.

ELNÖK: Köszönjük szépen. Az előterjesztő kíván szólni. Tessék, Soltész Miklós képviselő úr!

SOLTÉSZ MIKLÓS (KDNP): Köszönöm szépen. Ez utóbbira szeretnék válaszolni: kormányrendeletet határoz meg itt a módosító indítvány, és a kormányrendelet elég hamar ki fog jönni ahhoz, hogy erre a konkrét választ meg fogjuk adni, és meg fogják tapasztalni önök

is. Mindenképpen azt fogja célozni, hogy az önkormányzatok egyik oldalról érdekeltek legyenek, hogy ezt a törvényt végrehajtsák, mindenképpen azt fogja célozni, hogy a szülők érdekeltek legyenek abban, hogy gyermeküket iskolába járassák, és azt fogja célozni, hogy ennek ellenére egyetlen gyermeknél se legyen veszélyeztetve a mindennapi megélhetésnek bármilyen lehetősége. Éppen ezért azt gondolom, hogy a kormányrendelet – lehet ezen mosolyogni, miniszter asszony – igenis, ki fogja azt a célt tüzni, illetve meg fogja valósítani azt a kérdést, amit ön felvetett.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Lakatosné Sira Magdolna képviselőtársunké a szó!

LAKATOSNÉ SIRA MAGDOLNA (Fidesz): Én csak egyetlenegy mondatot szeretnék reagálni. Nem gondolja azt komolyan, kedves képviselőtársam, hogy az önkormányzatok a visszatartott családi pótlék összegére blazíroznak? Ugyanis úgy értettem, mintha az önkormányzatok használnák majd fel tetszőleges célra ezt a pénzt. Higgye el nekem, polgármesterként 14 év tapasztalata van a hátam mögött, hogy minden egyes szociális probléma nálam jelentkezik legelőször, közvetlenül a polgármesteri szobában, mert kistélepülés vagyunk és közvetlenül hozzám jönnek az emberek, ha szociális problémájuk van.

ELNÖK: Köszönjük. Szűcs Erika képviselő asszonyé a szó!

SZÚCS ERIKA (MSZP): Köszönöm szépen. Ne haragudjon, képviselő úr, nagyon komoly arccal mondta, amit mondott, de látom, hogy azért a tartalom még nincs kiérlelve, és ne haragudjon, hogy ha érdeklődünk.

Az egy alapvető dolog, hogy tudnak-e itt, a bizottsági ülésen garanciát adni, hogy ez a felfüggesztett családi pótlék felhasználásában a családot vagy azt a gyereket fogja szolgálni? Ez a kulcskérdés. Tehát sok mindenre fel lehet használni, és akkor ez lenne a következő gondolatom. De ez az első kérdés, hogy most akkor azt jelenti a felfüggesztés, hogy csak 6 hónap után használhatja fel a család? Tehát erre vonatkozóan van-e elképzelésük? Ezek az alapvető tételek ebben az ügyben.

A másik pedig: igazság szerint leragadtunk a természetbeni támogatás esetében arra, hogy a gyermek direkt szüksége. De én a gyermekvédelmi szakemberektől valamit megtanultam és úgy hallottam, és akkor úgy ragadt rám, többek között például az, hogy a gyermek alapvető joga a lakhatáshoz fűződő jog. Magdi biztosan nagyon jól tudja, mert nekem számolatlanul írták a jegyzők és a polgármesterek, hogy az érintett családok nem fizetik a vízdíjat, nem fizetik a szemétdíjat, és ebben felhalmozódnak óriási tartozások.

Mint nagyvárosi képviselő, tudom, hogy nem fizetik a közös költséget, nem fizetik a távhőt, tehát a lakhatás veszélyeztetése is előfordul abban az esetben. Tehát lehetne lakhatási dologra, és azt már nem lehet a piacon cserélni, azt már nem lehet eladni senkinek, mert az személyesen az ő kötelezettsége, semmilyen módon nem lehet ebből a dologból egy másodlagos piacon végigcsinálni, és utána jönnének azok, hogy a tábort kifizetni, a buszbérletet finanszírozni. Tehát alapvetően ezek az jó megoldások, amelyek nem élelmiszerben gondolkodnak, vagy olyan cikkekben, amelyek valóban a piacon, a másodlagos piacon pénzzé tehetőek, hanem olyanokban, amelyek a gyermek szükségleteit szolgálják, de kizárólag csak róla szól.

Úgyhogy én azt javasolnám, hogy ha már ilyesmiben gondolkodnak, akkor azért próbálják meg végiggondolni ezt a lehetőséget is, nem mondom, hogy csak ez van, vagy a legjobb. De úgy érzem, hogy például azon a vidéken, ahol én élek, egy ilyen típusú dolog sokat segítene azon a feszültségen, ami a fizető és nem fizető családok között bizony, kialakult.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Soltész Miklós képviselő úr!

SOLTÉSZ MIKLÓS (KDNP): Köszönöm szépen Szűcs Erikának a gondolatait, mert természetesen minden ilyen gazdagítja nemcsak a véleményformálásunkat, hanem a megvalósítást is. Figyelembe is fogom venni, főleg az utóbbi gondolatokat.

A kormányrendelet egyébként a gyermekek céljait fogja szolgálni és a gyermeket fogja segíteni, hiszen az egész családi pótlék egyébként őt szolgálja. Ezt onnan is tudom, miután néhány évvel ezelőtt interpellálva ott kaptam egy ilyen viszontválaszt. Talán nem öntől, de az egyik volt minisztertársától.

A másik, amit szeretnék azért mindenképpen hangsúlyozni, hogy az első és a legfontosabb kérdés itt az az alkotmányos jog és alkotmányos, nem azt mondom, hogy kényszer, de lehetőség, hogy a gyermeket iskolába kell járattatnia a szülőnek.

Tehát ne felejtjük el, hogy ez az alap, kiinduló dolog, és onnantól kezdve csak a kérdés az, hogy amikor már a gyermeket nem járattja az iskolába a szülő, amikor a jegyző már felszólította a szülőt, hogy ne tegye ezt, és az 50. óra után nem kapja meg a családi pótlékot, az már csak egy következő lépés, hogy mi történik abban a családban, miért jutott el idáig ez a család.

Azt gondolom, hogy itt az első számú, amit be kell tartani, az alkotmányos köteletségét a családnak, a második pedig nyilván az önkormányzatok segítségével - ahogy polgármester asszony is mondta - a szempont a gyerekeknek a joga, és a gyereket kell szolgálnia minden ilyen lépésnek, és őt is fogjuk szolgálni.

ELNÖK: Köszönjük. Vágó Gábor képviselő úr kíván szólni.

VÁGÓ GÁBOR (LMP): Igen, csak arra szeretnék reagálni, hogy én nem rosszat feltételeztem az önkormányzatokról, viszont intézményi garanciákra kérdeztem rá, nehogy még véletlenül bármelyik jegyzőnek is ez eszébe jusson.

Tehát azt szeretném látni, hogy mik azok a bizonyos pontok, amelyek garantálják, de itt az előterjesztő úr már finoman utalt rá, hogy a kormányrendeletben ez szabályozva lesz. Konkrétumot még nem hallottunk, de reméljük azt, hogy ez a kormányrendeletben biztosan meg lesz határozva. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm. Kíván-e még valaki hozzászólni? Képviselő úr!

SOLTÉSZ MIKLÓS (KDNP): Tényleg képviselő úr megnyugtatóra, mert jogos, amit felvetett, egyértelműen benne van egyébként nemcsak a módosításban, hanem már az eredeti törvénymódosító javaslatban is, hogy az iskoláztatási támogatás összegét a települési önkormányzat részére a Kincstárban megnyitott családtámogatási folyószámlára kell elhelyezni, nem költhetik ezt útépitésre, nem költhetik ezt a közvilágításra, oktatásra, semmi másra, hanem erre kell költeniük.

ELNÖK: Köszönöm. Kíván-e még valaki hozzászólni? *(Nincs jelzés.)* Akkor én csak egyetlenegy gondolatot tennék hozzá, hogy egy kicsit én is úgy érzem, hogy most egy biankó csekket adunk a kormány számára, tehát jobb lett volna talán törvényi szinten is ezt korlátozni, de reméljük, hogy ez jól fog alakulni. Nekem csak ez az egyetlen hozzászólásom lett volna.

Ha nincsen más hozzászólás, akkor kérem, szavazzunk a módosító indítványokról. Itt a 2., az 5. és a 7. számú módosító indítványról szavazunk egyszerre. Ki az, aki támogatja a

módosító indítványt? *(Szavazás.)* 19 igen. Ki az, aki nem támogatja? *(Szavazás.)* 5 nem. Tartózkodás nem volt. Köszönöm szépen.

A bizottság támogatta 19 igen szavazattal és 5 nem szavazattal.

Rátérünk a következőre, a 3. pontra, amely Szűcs Erika és képviselőtársai módosító indítványa. Az előterjesztőt kérdezem, hogy támogatja-e a módosító indítványt.

SOLTÉSZ MIKLÓS (KDNP): Nem támogatjuk.

ELNÖK: Kíván-e valaki hozzászólni? *(Nincs jelzés.)* Ha nincs hozzászólás, akkor szavaznunk kell róla. Még egy helyettesítést szeretnék bejelenteni a szavazás előtt: Bábiné Szottfried Gabriellát Csizi Péter helyettesíti. Előterjesztő úr, tessék!

SOLTÉSZ MIKLÓS (KDNP): Indoklást mondanék, ugyanis ez a vitában is elhangzott, ha jól emlékszem, miniszter asszony szájából is, illetve még talán Gúr Nándor mondta, hogy magával a céllal és a törekvéssel egyetértünk. Már csak azért is, mert egy jó pár évvel ezelőtt én magam is mondtam és a nemzetközi tapasztalatok is azt mutatják, hogy ez segíti az iskoláztatás növekedését és az egyre magasabb szintű iskola elérését. A jövőben mindenképpen figyelembe fogjuk venni ezt a felvetést, és köszönöm szépen, hogy ebben azonosan tudunk gondolkodni a jövőben.

ELNÖK: Köszönjük, képviselő úr. Ha más nem kíván szólni, akkora szavazást tartanánk meg. Ki az, aki támogatja az előterjesztést? *(Szavazás.)* 5 igen szavazat. Ki az, aki nem támogatja? *(Szavazás.)* 19 nem. Tartózkodás nem volt.

A bizottság nem támogatta a javaslatot, az egyharmadot sem érte el az igen szavazatok aránya.

A következő módosító indítvány a 8. pont, Vágó Gábor képviselő úr módosító indítványa. Az előterjesztőt kérdezném, hogy támogatja-e a módosító indítványt.

SOLTÉSZ MIKLÓS (KDNP): Nem.

ELNÖK: Nem. Kíván-e valaki hozzászólni? Vágó Gábor képviselő úr!

VÁGÓ GÁBOR (LMP): Én azért is tartózkodtam itt a napirendi bontásoknál, merthogy igazából ezek egy célra fókuszálnak, de külön-külön érdemes volna őket megvizsgálni. Leginkább azért adtuk be ezeket a módosítókat, hogy láttassuk azt, hogy a probléma itt nemcsak a családokon múlik, a problémának van egy intézményrendszeri háttere is. Azért fókuszálnánk erre, hogy itt az intézményrendszer, amennyiben a feltételeket biztosítja, és tényleg valóban a családokon múlik az, hogy nem jár az iskolába a gyerek, akkor lehessen ezeket az intézkedéseket bevezetni.

Tehát itt vannak olyan intézményrendszeri feltételek, amelyeket itt garantálnánk, és akkor lehetne bevezetni. Másrészt azt is problémának látjuk, hogy abban az esetben, amennyiben történt mondjuk egy családi trauma és azért nem járt a gyermek iskolába, utána pedig ez a trauma nem az, hogy megoldódott, de egy kicsit feloldódott, és utána megint rendszeren jár az iskolába, akkor megszüntethető lehessen ez az intézkedés, mert itt fél éven keresztül ez így folyamatos. Tehát ha mondjuk én nem akarok... szerintem érteni lehet azt, amit mondok. Tehát hogy történt mondjuk egy haláleset - tegyük fel, ne adj' isten - a családban és ez hatalmas sokkot okozott a gyermeknek, majd ismét iskolába szeretne járni, és jár is rendszeren iskolába, de attól függetlenül a családi pótlékot nem kaphatja meg, mert itt egy olyan féléves moratórium van, amit egyszerűen nem lehet megszakítani. Pontosabban a

törvény nem rendelkezik róla, de lehet, hogy majd a kormányrendelet rendelkezni fog róla, mert erről a kormányrendeletéről még nem tudunk semmit.

Azon kívül, ha azt szeretnénk még látni, de itt sok esetben itt a természetbeni juttatás kiiktatásával a módosítók java része már így érvényét is veszítette, viszont ha egy olyan fontos intézményi garanciát látnánk, ami tényleg a probléma megoldását orvosolná, az az, hogy konkrét hatástanulmányt kelljen írnia az eseti gondnoknak arra, hogy mik a valós iskolába nem járás okai. Tehát itt jelen esetben az eseti gondnok - akkor most egy régi törvénytervezetről beszélünk, de ha mondjuk ehhez adtam be a módosítókat, akkor érdemes megérvelni - a család pénzfelhasználásába segít be, viszont nem kezeli azt, hogy miért nem jár a gyermek az iskolába. Tehát érdemes volna feltárni az okokat esetileg is, és akkor talán utána könnyebb lesz majd a családsegítő szolgálat munkája is ez esetben.

Másrészt volt egy olyan módosító javaslatunk, ami itt az előbb előadott kritikáimat orvosolhatná. Tehát hogy konkrétan arról van szó, hogy az egész törvényjavaslatnak a hatását a konkrét eseti hatástanulmányok és egy vizsgálat alapján biztosítaná, és akkor esetlegesen másfél-két év múlva, amikor már látjuk, hogy mi a törvényjavaslat hatása, és a szakmai szervezetek is kifejthetik a véleményüket, akkor újra felülvizsgálhatnánk ezt a törvényjavaslatot, hiszen tényleg mindannyiunknak az az érdeke, hogy járjanak iskolába a gyermekek, csak amíg nem látjuk a konkrét eredményeket, addig ezt így nem tudjuk megítélni teljes egészében.

ELNÖK: Elnézést, képviselő úr, csak jelezném, hogy az ön módosító indítványairól egyesével fogunk szavazni, tehát nincsenek összevonva. *(Kapus Krisztián: Akkor elmondta mindegyikhez!)* Majd akkor kellene szerintem az érveket elmondani.

VÁGÓ GÁBOR (LMP): Bocsánat, még tapasztalatlan vagyok.

ELNÖK: Nincsen semmi gond az égvilágon. Dr. Selmeczi Gabrielláé a szó.

DR. SELMECZI GABRIELLA (Fidesz): Köszönöm szépen, elnök úr. Annyit szeretnék hozzátenni Vágó képviselőtársam indoklásához, hogy ha sajnálatosan előfordul egy családban egy ilyen tragikus helyzet, hogy valamelyik szülő meghal, és a gyerekeket ez súlyosan érinti, akkor a háziorvos, a gyerekorvos szokott adni igazolást. Tehát ez nem minősül olyan hiányzásnak, amiről ez a törvény szól. Tehát ilyenkor beszállnak az orvosok is, és igazolják, hogy miért hiányzik a gyermek.

ELNÖK: Köszönöm. Hozzászólás? Vágó Gábor!

VÁGÓ GÁBOR (LMP): Nem akarok ilyen végletes társadalmi szituációkat felvázolni, de van olyan eset, amikor sajnos, az idősebb gyermeknek kell majd a fiatalabb gyermeket nevelnie, és lehet, hogy sok esetben ezért nem tud iskolába járni, mert a saját testvérére kell figyelnie. De én megértem, ha valóban a kormányrendelet ezekről a dolgokról rendelkezni fog teljes mértékben, kimerítően, akkor én ezt el tudom fogadni, csak tényleg az a helyzet, mint ahogy már az elnök úr is elmondta, most még nem látjuk a kormányrendeletet, homályos vonalakat az előterjesztő úr felvázolt, de addig még bizalmat igazából ennek a javaslatnak én nem tudok adni. Csak azokat, amiket itt leírtunk módosító javaslatként, azokat remélem, majd valamilyen módon, ha önöknek tetszik valamelyik része, akkor építsék be a kormányrendeletbe, ez szerintem a konstruktív ellenzék feladata. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm. Dr. Selmeczi Gabriella képviselő asszonyé a szó.

DR. SELMECZI GABRIELLA (Fidesz): Köszönöm szépen. A dolgoknak általában az a rendje, hogy megszületik a törvénymódosítás, természetesen már készülnek a végrehajtási rendeletek, de általában utána szoktak elkészülni a végrehajtási rendeletek, amikor megszületik a törvénymódosítás vagy maga az új törvény. Itt tényleg arról van szó, hogy egyetértenek-e a törvény céljával és van-e valamilyen bizodalom a benyújtókban az előterjesztők felé. Akkor elfogadják. Egyébként pedig a konstruktív ellenzéki hozzászólásokat, kritikákat azt hiszem, hogy a minisztérium apparátusa is meg szokta nézni és figyelembe szokta venni. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönjük szépen. További hozzászólás? Czunyiné dr. Bertalan Judit!

CZUNYINÉ DR. BERTALAN JUDIT (Fidesz): Csak egy kis kiegészítés Vágó Gábornak. A probléma, illetve a javaslatok egy része, illetve az indokolás úgy hangzott, ami speciális esetek szabályozására vonatkozik. Mi itt az előbb leckét kaptunk abból, hogy a hatástanulmányok, illetve a törvényalkotás során az előkészítési munka milyen módon zajlik. Azt gondolom, azt is figyelembe illik venni, hogy a törvényi szabályozás egy általános, egy generális szabályrendszer, amit majd kiegészít a végrehajtási szabályalkotás. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönjük. További hozzászólás? *(Nincs jelzés.)* Ha nincs, akkor kérem, szavazzunk a 8. számú módosító indítványról. Ki az, aki támogatja a módosító indítványt? *(Szavazás.)* 5 igen. Ki az, aki nem támogatja? *(Szavazás.)* 19 nem. Tartózkodás nem volt. Az indítvány az egyharmadot sem kapta meg.

Még egy helyettesítést szeretnék bejelenteni: dr. Tarnai Richárdot Hirt Ferenc helyettesítette már ezen a szavazáson is.

A következő módosító indítvány a 9. számú módosító indítvány, ami Vágó Gábor képviselőtársam indítványa. Kérdezem az előterjesztőt, támogatja-e a módosító indítványt.

SOLTÉSZ MIKLÓS (KDNP): Nem, mert ez is tovább puhítaná.

ELNÖK: Köszönöm. Kérdezem, van-e valakinek hozzászólása? Vágó Gábor képviselő úr!

VÁGÓ GÁBOR (LMP): Jól látta az előterjesztő úr, valóban ez puhítás, csak azért, hogy meg legyen adva a jegyzőnek a lehetősége, ha úgy látja, hogy fél évnél kevesebb legyen, akkor dönthessen az esetben, hiszen tényleg mondom: vannak olyan esetek, amikor lehessen mérlegelni.

ELNÖK: Az előterjesztőé a szó.

SOLTÉSZ MIKLÓS (KDNP): Akkor csak egy rövid kiegészítést: miután ez a törvénytervezet a valóban másfél-két évvel ezelőtt módosított törvénynek egy nem azt mondom, hogy átírása, de szorosan kapcsolódó és folytatása, ott egy év volt egyébként, és ezt levittük fél évre. Tehát azt gondolom, hogy ebben már ilyen értelemben egy enyhítést tettünk, további enyhítést azt gondolom, hogy nem tervezünk.

ELNÖK: Köszönöm. Van-e más hozzászólás? *(Nincs jelzés.)* Ha nincs, akkor szavazzunk a 9. számú módosító indítványról. Ki az, aki támogatja? *(Szavazás.)* 5 igen szavazat. Ki az, aki nem támogatja? *(Szavazás.)* 19 nem szavazat. Tartózkodás nem volt. Az egyharmada sem támogatta a bizottságnak.

A következő módosító indítvány a 10-es módosító indítvány. Ez Hegedűs Lorántné és képviselőtársai által benyújtott módosító indítvány. Kérdezem az előterjesztőt, hogy támogatja-e.

SOLTÉSZ MIKLÓS (KDNP): Nem támogatjuk.

ELNÖK: Köszönöm. Kíván-e valaki hozzászólni a módosító indítványhoz? *(Nincs jelzés.)* Akkor kérem, hogy szavazzunk a módosító indítványról. Ki az, aki támogatja a módosító indítványt? *(Szavazás.)* 3 igen. Ki az, aki nem támogatja? *(Szavazás.)* 21 nem szavazat. Tartózkodás nem volt. A bizottság egyharmada sem támogatta a módosító indítványt.

A 11-es módosító indítvány a következő, Vágó Sebestyén képviselőtársunk az előterjesztője. Kérdezem az előterjesztőt, hogy támogatja-e.

SOLTÉSZ MIKLÓS (KDNP): Nem, és indoklást is szeretnék hozzá fűzni. A nevelési támogatás és az iskoláztatási támogatás különválasztásában egyértelműen az iskolába járás és a tankötelezettség betartatása volt a fő cél. Hogy ezt lehetőségként mégis betettük a nevelési támogatásba, sokkal inkább idézőjelben mondom, de mégis egy felkészülésnek gondoltuk. Nem hinném, hogy már itt olyan szankciókat kell bevezetni a kisgyermeket nevelő családoknál, ami ilyen mértékben esetleg nehezítheti az életüket. De a lehetőség megvan a jegyzőnél, az alkalom megvan a jegyzőnél és azoknál, akik odafigyelnek a gyermekekre, akiknek a feladata ez.

ELNÖK: Köszönöm. Kíván-e valaki hozzászólni? Vágó Sebestyén képviselőtársam!

VÁGÓ SEBESTYÉN (Jobbik): Köszönöm. Nem fogom elismételni, amit az általános vitában elmondtam. Tudom, hogy a módosítás így nem fog átmenni, bízom a települési jegyzőknek a bölcsességében.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Akkor szavazzunk a módosító indítványról. Ki az, aki támogatja a módosító indítványt? *(Szavazás.)* 3 igen. Ki az, aki nem támogatja? *(Szavazás.)* 21 nem. Tartózkodás nem volt. Az egyharmadot nem érte el az igen szavazatok aránya.

A 12. számú módosító indítvány Szűcs Erika és képviselőtársai indítványa. Kérdezem az előterjesztőt, hogy támogatja-e.

SOLTÉSZ MIKLÓS (KDNP): Igen.

ELNÖK: Kíván-e valaki hozzászólni? *(Nincs jelzés.)* Nincs hozzászólás. Akkor kérem, szavazzunk a módosító indítványról. Ki az, aki támogatja? *(Szavazás.)* 23 igen. Ellenszavazat? *(Nincs jelzés.)* Tartózkodás? *(Szavazás.)* 1 tartózkodás.

Tehát 1 tartózkodással támogatta a bizottság a módosító indítványt.

A 13. számú módosító indítvány Vágó Gábor képviselőtársunk módosító indítványa. Kérdezem az előterjesztőt, támogatja-e a módosító indítványt.

SOLTÉSZ MIKLÓS (KDNP): Nem.

ELNÖK: Köszönöm. Kíván-e valaki hozzászólni? Vágó Gábor képviselőtársamé a szó!

VÁGÓ GÁBOR (LMP): Ahogy az indoklásból is látható, ennek fő oka az volt, hogy igazából az eseti gondnok személye nem volt pontosan meghatározva, hogy hogyan jelöljék ki. Pontosabban meg volt határozva a jegyző, csak azt szeretnénk volna, hogy itt az intézményrendszernek azok az elemei, amelyek már eddig is kapcsolatban voltak esetleg azzal a családdal, ők is vegyenek részt ebben, hiszen itt az az intézményi tudás, ami felhalmozódott a családdal kapcsolatban, az beiktatható lett volna ebbe a folyamatba. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm. Vágó Sebestyén képviselőtársamé a szó!

VÁGÓ SEBESTYÉN (Jobbik): Vitatkoznom kell ezzel a módosító indítvánnyal, úgysem fogjuk elfogadni, csak azért elmondanám... *(Derűtség.)* Bocsánat, prejudikáltam, elnézést kérek. Tehát én dolgoztam családsegítő szolgálatban családgondozóként, illetve beszélgettem családgondozó ismerőseimmel, és ők mondták azt, hogy ez helytelen lépés lenne, és ezt megfontolásra javaslom majd a rendeletben a benyújtóknak, hogy valamilyen szinten lehet, hogy az eseti gondnoki körből itt ki kellene zárni a családsegítő szolgálat és a gyermekjóléti szolgálat munkatársait, ugyanis itt ilyen ellentmondás alakulna ki a hatáskörökben és a funkciókban. Tehát a segítőből hirtelen egy szankcionáló funkcióba átlépni, az nem egészséges szakmai szempontból. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm. Vágó Gáboré a szó!

VÁGÓ GÁBOR (LMP): Csak annyit jelzek, hogy akkor ezzel kapcsolatban majd később egy beszélgetést szívesen lefolytatnák.

ELNÖK: A folyosón majd megbeszéljük. *(Zaj, derűtség.)* Köszönöm. Akkor szavazzunk a 13. számú módosító indítványról. Ki az, aki támogatja? *(Szavazás.)* 1 igen. Ki az, aki nem támogatja? *(Szavazás.)* 23 nem szavazat. Egyharmadot sem kapott az indítvány. Köszönöm szépen.

A következő a 14. számú módosító indítvány, Vágó Gábor képviselőtársam indítványa. Kérdezem az előterjesztőt, támogatja-e.

SOLTÉSZ MIKLÓS (KDNP): Két dolog miatt nem. Az egyik, mert adatot így is lehet szolgáltatni, és ez ki fog derülni, másrészt pedig hogy a Szociális és Munkaügyi Intézet ilyen formában megmarad-e, ez kétséges, hiszen eleve kettéválik a tárca ilyen szempontból. Tehát nem biztos, hogy érdemes belevenni a törvénybe, de egyébként az adatszolgáltatás természetes.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Kíván-e valaki hozzászólni? Vágó Gábor képviselőtársunk!

VÁGÓ GÁBOR (LMP): Így megismerve a kormányzat céljait, már én se fogom támogatni akkor ezt a javaslatot. *(Derűtség.)* Akkor vissza fogom vonni ezt a javaslatot, hiszen így valóban értelmét veszti, mert ha nem lesz egy ilyen intézet, akkor ne küldjünk neki feladatot. Köszönöm. Akkor visszavonom a módosító javaslatot.

ELNÖK: Köszönjük. Ilyenkor ez megtörténhet, vissza lehet vonni. Akkor erről nem kell szavazni. Köszönöm szépen.

A következő módosító indítvány a 15. számú, Vágó Gábor képviselő úr módosító indítványa. Kérdezem az előterjesztőt, hogy támogatja-e.

SOLTÉSZ MIKLÓS (KDNP): Nem.

ELNÖK: Kíván-e valaki hozzászólni? Vágó Gábor képviselőtársam!

VÁGÓ GÁBOR (LMP): Amennyiben nem támogatják ezt a módosító javaslatot, akkor csak felhívnám a rendeletben a rendeletalkotók figyelmét arra, hogy tényleg fókuszáljunk arra, hogy mi az oka, ami miatt nem járnak az iskolába a gyermekek, és ezt az okot próbáljuk majd megoldani, és ezt az okot így minden egyes esetben fel kell tárni. Nem biztos, hogy ez az eseti gondnok a megfelelő, de ez az egyik megoldás. Csak akkor valahogyan a gyermekekre lebontva legyen az majd rendelkezés, hogy miért is nem jár a gyermek iskolába. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Kíván-e valaki még hozzászólni? Czunyné dr. Bertalan Judit!

CZUNYINÉ DR. BERTALAN JUDIT (Fidesz): Köszönöm. Én okafogyottnak érzem a módosító javaslatot, több okból. Szakmailag egyrészt, mert én az eseti gondnok, illetve a gondnoki kör feladatát másban látom, egyébként szerintem a jogszabály is másképp definiálja. Ez az egyik része.

A másik pedig: az eseti gondnoknak abszolút nem feladata a hatástanulmány-készítés vagy a hatástanulmány készítése céljából bármiféle esettanulmány készítése. És szerintem Sebestyén egyetért velem, mert ugyanannál a szociális körnél dolgoztunk, a családsegítő szolgálat, illetve a gyermekjóléti szolgálat egy már védelembe vett gyermek esetében köteles kíséni a gyermek védelembe vétele időszaka alatt azokat a körülményeket és erről feljegyzéseket készíteni, hadd ne mondjam el, hogy a Gyvt. mit ír arra, hogy a védelembe vétel ideje alatt a gyermekjóléti szolgálat mit köteles tenni. Azt gondolom, hogy a két intézkedés együttes alkalmazásával ez a módosítás szükségtelen. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Kíván-e valaki hozzászólni?

VÁGÓ GÁBOR (LMP): Meggyőztek ezek az érvek, ezért szeretném visszavonni a módosító javaslatomat.

ELNÖK: Rendben, köszönjük. Akkor nem kell szavaznunk a 15-ös módosító indítványról.

A következő módosító indítvány a 16. számú, Szücs Erika és képviselőtársai által benyújtott módosító indítvány. Kérdezem az előterjesztőt, támogatja-e.

SOLTÉSZ MIKLÓS (KDNP): Nem.

ELNÖK: Köszönöm. Kíván-e valaki hozzászólni? *(Nincs jelzés.)* Nem. Akkor szavazásra kerül sor. Ki az, aki támogatja a módosító indítványt? *(Szavazás.)* 5 igen. Ki az, aki nem támogatja? *(Szavazás.)* 19 nem. Tartózkodás nem volt. Nem kapta meg az egyharmadot a módosító indítvány.

A 17. számú módosító indítvány következik, Vágó Gábor képviselőtársam módosító indítványa. Kérdezem az előterjesztőt, támogatja-e.

SOLTÉSZ MIKLÓS (KDNP): Nem.

ELNÖK: Köszönöm. Ki kíván hozzászólni? Vágó Gábor képviselőtársam!

VÁGÓ GÁBOR (LMP): Már csak tényleg nagyon röviden, nem akarom húzni itt a jelenlévők idejét és türelmét. Csak annyit, hogy az egész törvényjavaslat célja az, hogy a családokat motiválja arra, hogy a gyermekek járjanak iskolába. Így viszont, mint ahogy azt már említettük több soron, több ellenzéki képviselő is, hogy valójában ez egy komplexebb probléma, és ez a módosító javaslatom arra irányult, hogy ha a komplex problémának több eleme jól működik, és tényleg csak a családon múlik ez a szituáció, hogy a gyermek nem jár iskolába, akkor lehessen bevezetni ezt az intézkedést. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm. Soltész Miklós képviselőtársam!

SOLTÉSZ MIKLÓS (KDNP): Nagyon röviden és köszönöm szépen, valóban ez az általános vitában többször is elhangzott, és én az összefoglaló, záróbeszédemben reagáltam is, hogy hosszú távon vagy középtávon ez családtámogatási rendszer kérdése, oktatási rendszer kérdése. Hozzáteszem, hogy az egészségügyi rendszernek a kérdése is ez az egész, de ennek ellenére, ha nem haragszik meg most a képviselő úr, nem támogatom, de mint javaslatot, hogy ezt komplexen, együttesen kell kezelni, mindenképpen szem előtt tartjuk.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Czunyiné dr. Bertalan Judit!

CZUNYINÉ DR. BERTALAN JUDIT (Fidesz): Köszönöm a szót. Hadd legyek egy kicsit vicces a vége felé. Megkísérelem megint visszavonadni ezt a javaslatot, tudniillik szakmailag megint csak inog a módosító.

Azt gondolom, hogy ahhoz kötni egy családtámogatásról szóló jogszabályban a megállapítást vagy annak alkalmazhatóságát, hogy a közoktatási törvénybe illő rendelkezéseket veszünk a családtámogatási törvénybe, az nem megfelelő. Ez az egyik. Tehát maga az a tény, hogy a (3) bekezdés szerinti esetben a 15 százalékot meghaladó... stb., a közoktatási törvény előírja az intézményeknek, hogy ilyen esetben mennyi az az óraszám, amit fejlesztésre kell fordítani, és azt gondolom, hogy ez megint csak egy együttalkalmazása két jogszabálynak. Úgy gondolom, hogy a közoktatási törvény ezt a kérdéskört eléggé precízen szabályozza jelen pillanatban is, ott ezzel más gondok vannak.

A település rendelkezik esélyegyenlőségi tervvel, azt gondolom, hogy az elmúlt időszakban több uniós pályázat elérése okán szinte minden településnek el kellett készítenie. Tehát ez egy szükségtelen feltétel, mert adott. Ami ennél viszont sokkal fontosabb, az a közoktatási esélyegyenlőségi terv, amire pedig a településeknek megint csak kötelezettségük van, sőt mi több, két évente kötelesek szakértővel felülvizsgáltatni, ami megint csak azt gondolom, hogy ennek a rendelkezésnek a beépítését is szükségtelenné teszi.

Megpróbálok visszamenni megint a közoktatási törvénnyel, illetve az óvodáztatással összefüggő beiratkozásra, azt gondolom, hogy megint csak előírja a helyi jegyzőknek, illetve az önkormányzatoknak a jogszabály eléggé pontosan, hogy kit, milyen módon lehet elutasítani, és helyhiányra hivatkozva tanköteles korú gyermeket az óvodából elutasítani nem lehet. Tehát azt gondolom, hogy ha a területeket, és ahogy Soltész képviselő úr is ígéretet tett arra, hogy e vonatkozásban a jogszabályok koherenciáját a tárca előkészíti, azt gondolom, hogy az együttalkalmazás lehetősége most is fennáll. Így viszont szakmai szemmel nézve és jogtechnikailag is ezek a módosítások nem támogathatóak. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Vágó Gábor képviselő úr!

VÁGÓ GÁBOR (LMP): Mind az előterjesztő úrnak az ígérete arra, hogy komplexen kezelni fogja ezt a problémát, mind pedig azok a dolgok, amelyeket ön is elmondott, arra engednek engem következtetni, hogy valóban ennek a módosítónak most nincs itt helye, és ezennel visszavonnám ezt a módosítót is. Habár vannak nekem szakmai ellenérveim, de ezeket most itt nem akarom előhozni. Tényleg az esélyegyenlőségi tervnél fontosabb az a közoktatási esélyegyenlőségi terv, de nem akarom itt húzni az időt, mert látom, hogy ügyse nagyon fogják támogatni, ezért visszavonnám ezt a módosító javaslatomat.

ELNÖK: Köszönjük szépen. Akkor erről sem kell szavazni. Köszönöm szépen a részvételt. Nem tudom, valamit kíván-e még mondani az előterjesztő a végén?

SOLTÉSZ MIKLÓS (KDNP): Köszönöm szépen a módosító indítványokat, próbáltunk egyébként arra törekedni és talán szokatlan volt az elmúlt időszakhoz képest, hogy adott esetben ellenzéki módosítót is befogadjunk. Volt olyan, ami azt gondolom, hogy jobbította, volt olyan, ami javított volna valóban a helyzeten, de nem most jött el az ideje, akár a jobbikos képviselőtársainké, akár pedig az LMP-s képviselőtársainké. Tehát azt gondolom, hogy mindenki, aki ebben a vitában is részt vett, illetve a módosítóknak, azoknak a munkáját én becsülöm és köszönöm.

ELNÖK: Tisztelt Képviselőtársaim! Még mielőtt lezárnánk a vitát, ezt a napirendi pontot, Keszei Sándor elnök úr, a Magyarországi Szülők Országos Egyesülete részéről szeretne maximum 5 percben hozzászólni ehhez a napirendi ponthoz. Nem tudom, hogy képviselőtársaim engedélyezik-e ezt a hozzászólást. Aki engedélyezi, kérem, tegye fel a kezét! *(Szavazás.)* Ellenszavazat, tartózkodás? *(Nincs jelzés.)* Akkor egyhangúlag támogattuk. Kérem Keszei Sándor urat, foglaljon helyet, és maximum 5 percben fejtse ki álláspontját.

KESZEI SÁNDOR (Magyarországi Szülők Országos Egyesülete): Köszönöm szépen a bizottságnak a hozzájárulását. Keszei Sándor vagyok, az oktatási miniszter, illetve most már miniszter úr Közoktatás-politikai Tanácsa szülői oldalának szóvivője, és az egyik szakmai testületének, az Országos Szülői Érdekképviselői Tanácsnak az elnöke.

Több szülői egyesület bízott meg, hogy nagyon röviden mondjam el, illetve kérdezzek, illetve tisztázzak néhány kérdést, mivel nem kerülhet ezek elé a bizottságok elé ez a törvénymódosító javaslat, és szeretném önöket erről tájékoztatni. Azt hiszem, van olyan kérdésünk vagy javaslatunk, ami esetleg meghallgatásra is találhat.

Az egyik az a 20 éves korhatár, amit az előző kormány a 23-ról 20-ra módosított. Előtte pár éve mi 18-ról vittük fel 23-ra az Oktatási Minisztérium támogatásával, évenként egy évet, azért, mert a közoktatási törvény, tehát a közoktatásban a tanulók a törvény szerint 22 és 23 éves korig vehetnek részt.

Az egy nagyon furcsa dolog lenne, és eddig is furcsa volt, hogy ha most 20 éves korukban azt mondják nekik, hogy nem kapnak, pont akkor, amikor a legfontosabb lenne a számukra az életkoruk mellett is.

A közoktatásba 6-7 és 8 éves korukban kerülnek be a gyerekek, ehhez hozzájön a 8 évfolyamos általános iskola, és most jön a lényeg: van 4, 5 és 6 évfolyamos középiskola, mert általános lett a nyelvi előkészítő és a két tanítási nyelvűeknél pedig ott van még egy év. Tehát 6 évfolyam, és ha hozzávesszük a két szakképzési évfolyamot, akkor kiderül, hogy a gyerekek egy része, főleg már a 6 éveseknél is eléri a 21 és a 22 életévet, a 7 éveseknél a 22-23-at, a 8 éveseknél sajnos, akkor kerülnek az oktatásba, pedig a 23-24 évben már ki is kell nekik menni a közoktatásból a felnőttoktatásba. Ha esetleg egy évisméltás van vagy egy bukás, akkor nagyon súlyosan érinti ez a gyerekeket. Tehát mi mindent elkövettünk a 18 évvel szembeni,

előző kormánynak a határozatával szemben, amit a minisztérium is támogatott, hogy ez ne így legyen, de nem értük el a 23 évet.

Mi egy olyan javaslatot szeretnénk tenni, hogy maradjon a 20 év, de kerüljön bele, hogy abban az esetben, ha a tanuló a közoktatás tanulója továbbra is ezek miatt, akkor járjon a támogatás neki.

A másik ilyen fontos dolog, amit szeretnék mondani, például a felsőfokú szakképzésben a gyerekek egy része közoktatási intézmény tanulója, a másik pedig hallgató a felsőoktatási intézményben. De ez nem felsőfokú képzettséget jelent, hanem középfokú képzettséget. Tehát tulajdonképpen megkülönböztetjük ugyanazt a csoportot, hogy kap támogatást vagy nem kap támogatást, és közben ők ugyanolyan korúak és ugyanolyan képzésben vesznek részt, de nem tehetnek róla, hogy a felsőoktatási intézménybe kerültek.

Tehát itt is szeretnénk, hogy ha marad ez a támogatási rendszer és az akkreditált felsőfokú szakképesítés, próbáljuk valahogy bevenni ebbe a rendszerbe.

A másik ilyen fontos dolog, és tényleg segítséget is kérek, ez egy alanyi jogon járó támogatás. Akkor nem érthető az, hogy miért kap az egygyerekes többet, mint a kétgyerekes vagy a háromgyerekes? Tehát a szülői szervezet álláspontja az lenne – tehát most nem akarunk elérni semmit, csak kérdezek –, hogy főleg mióta előjött ez a természetbeni támogatás, hogyan néz ki az, hogy egy háromgyerekes szülő több természetbeni támogatást kap, tehát több élelmiszert kap, mint egy egygyerekes? Tehát nem tudjuk összefogni. Ha nem így van, akkor köszönöm szépen. *(Szűcs Erika: Az az egy gyerek!)* Az az egy gyerek után 16 ezer forint természetbeni támogatást fog kapni, cipőt meg egyebet, a kétgyerekes vagy egygyerekes pedig 12 ezret.

Van egy oktatásban való megkülönböztetés tilalmáról szóló nemzetközi egyezmény, ami ezt nem támogatja, több mint nem támogatja.

Tehát amennyiben ez alanyi jogon jár és a milliomosok is megkapják, a milliomos szülők, akkor itt van a mi részünkről szülői szemszögből némi ellentmondás, amit most nem tudunk kezelni.

Ha mégis marad az a megkülönböztetés, hogy 12 és 16 ezer, stb., akkor viszont kérdezem, hogy nem mehetne-e... Illetve itt az lenne a javaslatunk, ami a miniszter asszonynak is volt, hogy életkori differenciálásra lenne inkább szükség, mint családi, négygyerekes, háromgyerekes vagy kétgyerekes család.

ELNÖK: Közben lejárt az idő, ha lehet, akkor az utolsó gondolatot mondja el.

KESZEI SÁNDOR (Magyarországi Szülők Országos Egyesülete): Az utolsó az, hogy éveken keresztül ostromoltuk az Oktatási és Kulturális Minisztériumot, hogy a tanköteles tanulókat mérje fel, hogy hány tanköteles tanuló van Magyarországon, és hány jár iskolába. 60 jegyzőnek küldtünk kérdőívet, kaptunk nagyon jó válaszokat, és megállapították, hogy nem tudják megmondani, hogy azon a településen vagy a városban vagy a kerületben hány tanköteles tanuló van. Ennek sok oka van. Ez az egyik.

Még egyet gyorsan hadd mondjak, meg kellene most vizsgálni, hogy hány gyerek nem iratkozik be első évfolyamra. Nekünk vannak felméréseink, évente 3-4 ezer gyerek egyáltalán nem iratkozik be most is. Itt megint van egy nehézség, 6-7-8 éves korban iratkoznak be, lehetetlen megállapítani. Tehát születési éveket kellene venni, és úgy megállapítani. Egy nagyon komoly felmérésre lenne szükség.

A 9. évfolyamra most 5 ezer gyerek nem iratkozott be, nem kapott iskolát. A többi beiratkozott. Most várjuk, hogy mi lesz.

ELNÖK: Köszönjük szépen a hozzászólását. *(Keszei Sándor: Az oktatási bizottságban írásban fogjuk beadni ezeket, és ha van helyiség, és esetleg az államtitkár úr fogadna egy bizonyos...)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Keszei Sándor úrnak a hozzászólásáról úgy gondolom, hogy itt ezek tényleg komoly problémák, és tényleg meg kell majd ezeket vizsgálni, ez nem kérdés szerintem.

Akkor most rátérnénk az egyebekre, már amennyiben van valakinek az egyebekkel kapcsolatban valamilyen felvetése. Vágó Gábor képviselő úré a szó!

VÁGÓ GÁBOR (LMP): Nagyon röviden kérdés, hogy az albizottsági struktúráról mikor fogunk beszélni, dönteni.

ELNÖK: A múlt héten arról beszéltünk, hogy legkorábban két hét múlva, és nyilván az ügyrendet is meg kell majd alkotnunk, úgyhogy majd lesz erről szó természetesen. Ágh Péter alelnök úré a szó!

ÁGH PÉTER (Fidesz): Köszönöm szépen. Én a bizottságnak és legfőképpen elnök úrnak azt szeretném javasolni, hogy ha bármilyen megkeresés érkezik a jövőben a bizottság felé, hogy meghallgatás történjen, akkor egy előzetes konzultációt ajánl, akár itt az alelnökökkel, akár a frakciók képviselőivel, hogy mi ennek a rendje és a módja. A szervezetek vezetőinek pedig azt ajánlom, hogy a véleményüket, hozzászólásukat e-mailben küldjék meg a bizottság tagjainak. Úgy gondolom, hogy ez az előző ciklusban is működött, nyilván erre pedig megvan a mód és lehetőség.

ELNÖK: Rendben, egyetérték egyébként, és konzultálni fogunk ezzel kapcsolatban. Köszönöm. Az előterjesztő részéről?

SOLTÉSZ MIKLÓS (KDNP): Már lezártuk a vitát, és csak azt szerettem volna jelezni, hogy köszönöm az észrevételeiket, ez egyrészt az általános vitában felvethető gondolatsor volt, amit ön elmondott, de ha megengedi, pontosan azért, hogy néhány félreértést tisztázzunk. Az egyik az, hogy valóban történt egy olyan változtatás, hogy levitte volna még lejjebb a támogatást és a családi pótlék lehetőségét a kormány, most ebben a jelenlegi módosító javaslatunkban a 20 éves korhatárt jelöltük meg a közoktatásban részt vevők számára, kivéve az SNI-s gyerekeknél, akik a 23 éves korig is meg fogják kapni a családi pótlékot.

Azt gondolom, hogy azokról a gyermekekről, akikről ön beszélt, tehát akik ilyen nehezen végzik el az általános iskolát és a középiskolát esetleg, azok bőven beleférnek ebbe a kategóriába. A felsőoktatási tanulók után sosem volt egyébként családi pótlék egyik kormány alatt sem. Az az egy segítség jó lenne egyébként, ha az ország anyagi helyzete megengedné, viszont azt a segítséget megadta még a polgári kormány, és ezen nem változtatott az elmúlt 8 évben a szocialista, szabad demokrata kormány sem, hogy a felsőoktatási intézményben tanulók után a családiadó-kedvezményt figyelembe vette a kiszámításnál, az adókedvezményénél, és fel lehetett használni.

Még egyszer én azt szeretném jelezni, hogy ha jól éreztem, ön a gyermekét egyedül nevelő szülőről beszélt, nem pedig arról, hogy egy gyermek többet kap. A gyermekét egyedül nevelő valóban többet kap, viszont sajnos, a tapasztalat az, hogy bizonyos vidékeken ez válásokat okoz főlegesen, és nem a család összetartozását segíti, hanem inkább a szétesését.

És az, hogy hány gyermeket nem iratnak be, úgy gondolom, hogy ezt jelenleg az oktatási tárcának tudnia kellene, én nem hiszem el, hogy ezt nem tudja. Ha pedig nem tudja, akkor nyilván olyan szabályokat kell és olyan rendeleteket kell alkotni, ami egyértelműen az adatközlésből ez ki fog derülni.

Köszönöm szépen, elnök úr, nem akarom húzni az időt.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Még egyszer utoljára valakinek, valamilyen más hozzáfűznivalója vagy az egyebekben kérdése, felvetése van-e? *(Nincs jelzés.)* Ha nincs, akkor köszönöm szépen a részvételt és ezennel bezárom az ülést.

(Az ülés befejezésének időpontja: 16 óra 26 perc)

Sneider Tamás
a bizottság elnöke

Jegyzőkönyvvezető: Pavlánszky Éva